

Sabaku

Vrijverklaard Declared Free

Viering 140 jaar Hindostaanse immigratie
Celebrating 140 years Hindustani Immigration

Wayang Kulit

Het kunstzinnig Javaans poppenspel
The artistic Javanese shadow puppet theater

Art Boost

JOHNNIE WALKER®
**GOLD LABEL
RESERVE**
Blended Scotch Whisky

JOHNNIE WALKER®
**GOLD LABEL
RESERVE**
Blended Scotch Whisky
BLENDED & BOTTLED IN SCOTLAND BY JOHN WALKER AND SONS

THE MASTER BLENDER'S RESERVE
FINEST MALT AND GRAIN WHISKIES
ESTD 1820 *John Walker & Sons*

THE MASTER BLENDER'S RESERVE
FINEST MALT AND GRAIN WHISKIES
ESTD 1820 *John Walker & Sons*
PRODUCT OF SCOTLAND

JOHNNIE WALKER REMINDS YOU TO DRINK RESPONSIBLY.
THE JOHNNIE WALKER KILN LABEL AND THE WALKING WOOD, THE STRIDING MAN, DOG AND KISSOFTS
LOGOS ARE TRADEMARKS OF JOHN WALKER & SONS LTD.

KING'S
DUTY & TAX FREE SHOP

ARRIVAL & DEPARTURE J.A.P. INTERNATIONAL AIRPORT
BORDER STORE ALBINA
BORDER STORE SOUTHDRAIN - NICKERIE
BORDER STORE MOLESON CREEK - GUYANA

Mirage
Hotel & Casino

Pleasure To Play

MIRAGE HOTEL & CASINO

Address: Domineestraat 11 | Paramaribo | Suriname

Phone: +597 520576 | Fax: +597 520577

www.pashaglobal.com

Welkom

2013 is voor Suriname een bijzonder jaar. Bijzonder omdat wij drie mijlpalen uit onze geschiedenis herdenken. Bij het verschijnen van deze editie van ons inflight magazine zijn de laatste klanken van de feestelijkheden rondom de herdenking van de Hindostaanse Immigratie en de Afschaffing van de Slavernij weliswaar al verstorven, maar op volgende pagina's krijgt u een terugblik op de in dat licht ontplooidde activiteiten. Daar houdt het echter niet bij op. Volgens de evenementenkalender moeten nog enkele belangrijke programma's worden afgewerkt.

Dit jaar is ook bijzonder omdat ons de eer te beurt is gevallen de moeder van alle Caribische festivals te organiseren: de 11e editie van CARIFESTA, de Caribbean Festival of Creative Arts.

Dit festival is daarom belangrijk, omdat het mensen in de Caribische regio, niet alleen, maar ook daar buiten, in contact brengt met een mix van andere leefstijlen, achtergronden en omstandigheden. CARIFESTA is een confrontatie met kunst en cultuur die mensen kan openstellen voor invloeden van buitenaf. Tien dagen lang in de maand augustus, van de 16e tot en met de 25ste, wordt Suriname verrijkt met kunst en cultuur. Het is de tweede keer dat dit multimediaal platform op het gebied van kunst en cultuur en alle evenementen in Suriname wordt gehouden. Deelnemers zijn de achttien CARICOM-lidlanden, verschillende diasporalanden en leden van de Unie van Zuid-Amerikaanse Naties (UNASUR), naast, Brazilië, Indonesië en Zuid-Korea.

De Nationale Kunstbeurs die dit jaar voor de 48ste keer wordt gehouden, is gekoppeld aan CARIFESTA. Aan de beurs doet een keur van Surinaamse kunstenaars mee die met trots hun werkstukken zullen tentoonstellen. Naast de vele gevestigde namen zullen ook nieuwkomers, debutanten, hun werken tonen. Een betere gelegenheid om onze Surinaamse kunst onder de aandacht van de wereld te brengen is nauwelijks denkbaar.

Twee andere evenementen waar ik uw aandacht op wil vestigen zijn het Moengo Festival of Music dat van 20 tot en met 22 september in Moengo wordt gehouden en het Suriname Jazz Festival, dat van 24-28 oktober a.s. ook zijn 11e editie in Paramaribo beleeft. Daar tussen valt de herdenking van 160 jaar Chinese Immigratie, die op 20 oktober met een folkloristische show op het Onafhankelijkheidsplein van start gaat. In de Anthony Nesty Sporthal, zal gedurende drie dagen bovendien een acrobatengroep uit China zijn kunsten vertonen.

De SLM is aangewezen als de officiële CARIFESTA carrier en daar zijn wij trots op. De uitbreiding van onze vloot met een derde Boeing 737-300 komt hierbij uitstekend van pas. Deze extra Boeing 737 is aangetrokken als back-up voor de bestaande vloot van twee waar we sinds 2009 mee vliegen. Daarnaast hebben we nu de mogelijkheid de vliegfrequenties te verhogen en chartervluchten uit te voeren.

De op handen zijnde festivals zijn absolute aanraders. Wie ze wil meemaken doet er verstandig aan ruim van te voren te boeken om teleurstelling te voorkomen. Ik geef u de verzekering dat wij u veilig en comfortabel zullen vervoeren en heet u alvast welkom in Suriname.

Welcome

2013 is a special year for Suriname. Special because we are commemorating three milestones from our history. At the publication of this edition the last sounds from the festivities surrounding the commemoration of the Hindustani immigration and the abolition of slavery have already died out to be sure but in the following pages you can look back at the activities that unfolded. This is not the end however, as according to the calendar of events a few important programs still have to be completed.

This year is also special because we had the honor of hosting the mother of all Caribbean festivals: the 11th edition of CARIFESTA, the Caribbean Festival of Creative Arts.

The festival is important because it exposes the people, not only in the Caribbean, but from outside as well, to a mix of different lifestyles, backgrounds and circumstances. CARIFESTA is a confrontation with art and culture that can open people's minds to outside influences. For ten days in the month of August, from the 16th to the 25th, Suriname will be enriched with art and culture. It is the second time that this multimedia platform for art and culture and all events is held in Suriname. Participants are the eighteen CARICOM countries, several Diaspora countries and members of the Union of South-American Countries (UNASUR), next to Brazil, Indonesia and South Korea.

The National Art Exhibition which is held for the 48th time this year is coupled to CARIFESTA. A choice of Surinamese artists will participate in the exhibition and proudly display their works of art. Next to the many established names, newcomers and beginners will also display their work. A better opportunity to show our Surinamese art to the rest of the world is hardly thinkable.

Two other events I want to bring to your attention are the Mongo Festival of Music that is held from September 20 to 22 in Mongo and the Suriname Jazz Festival holding its 11th edition in Paramaribo from October 24 to 28. In between those two dates is the commemoration of 160 years of Chinese Immigration which will start with a folkloristic show on Independence Square. Additionally, a Chinese acrobat group will display its skills during three days in the Anthony Nasty Sport Hall.

The SLM has been designated as the official CARIFESTA carrier and we are proud of this fact. The expansion of our fleet with a third Boeing 737-300 is very opportune. This extra Boeing 737 will serve as a backup for the existing fleet of two we have been flying with since 2009. Additionally we will now have the possibility of increasing our flight frequencies and operating charter flights.

The upcoming festivals are not to be missed. Those wanting to attend are advised to make an early reservation so as to avoid disappointments. I give you the assurance that we will transport you safely and comfortably and would like to welcome you to Suriname in the meantime.

A stylized, handwritten signature in black ink, appearing to read 'E. Henshuys'.

Ewald M. Henshuys
President & CEO Surinam Airways

Index

Dit in-flight magazine wordt uitgegeven door
This in-flight magazine is published by

SABAKU August - October 2013

TEKSTEN/TEXT

Charles Chang
Desi Truideman
Esther Zoetmulder
George Orié
Ivan Cairo
Siegfried Gerling
Stichting Triskontakten

FOTOGRAFIE/PHOTOGRAPHY

bodyNsoul Photography
Borger Breeveld collection
Charles Chang
George Orié
Roy Tjin
Siegfried Gerling
Stichting Triskontakten

PRODUCTIE/PRODUCTION

Rudi Westerborg
Roy Tjin

VERTALING/TRANSLATION

Jacques Noël

REDACTIE/EDITOR

George Orié

EINDREDACTIE/FINAL EDITING

SLM Public Relations -
publicrelations@slm.firm.sr

VORMGEVING/GRAPHIC DESIGN

Carlito's Design, Amsterdam
www.carlitos-design.nl

DRUK/PRINTING

Twigt Grafimedia

ADVERTENTIES/ADVERTISING

Lisa Pantin/SLM PR Dept.
publicrelations@slm.firm.sr
Phone (597) - 465700 ext. 279

AUTEURSRECHT/COPYRIGHT

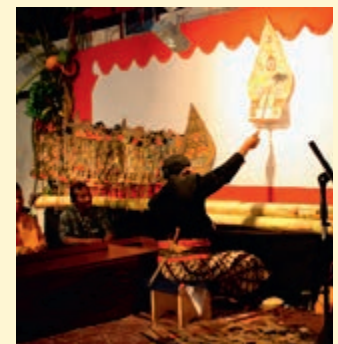
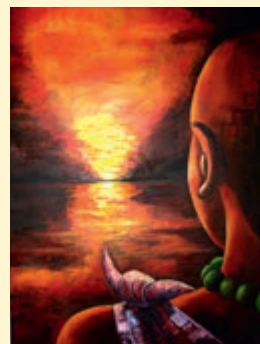
No part of this magazine may be reproduced,
stored in a retrieval system or resold without the
prior written consent of the publisher.
SABAKU makes every effort to check all
information, but cannot accept any responsibility
for errors or omissions.

Welkom / Welcome.....	5
Reisadviezen / Travel Tips.....	7
Welkom / Welcome.....	5
Reisadviezen / Travel Tips.....	7
'Wan Pipel had Cannes kunnen winnen'.....	12
'Wan Pipel could have won at Cannes'.....	12
Vrijverklaard - Negatieve of positieve vrijheid.....	16
Declared Free - Negative or positive freedom.....	17
Uit het oog, maar niet uit het hart.....	24
Out of sight, but not out of mind.....	25
Peperpot Nature Park revisited.....	30
Column.....	38
Uitbundige viering 140 jaar Hindostaanse Immigratie.....	40
Exuberant celebration 140 years Hindustani Immigration.....	41
Chulha, de aloude Indiase vuurpot.....	50
Chulha, the ancient Indian cooking stove.....	51
Shri Ram Des.....	54
Airbus A340 Entertainment handset gids.....	60
Airbus A340 Entertainment handset guide.....	60
Wayang Kulit, het kunstzinnig Javaans poppenspel.....	62
Wayang Kulit, the artistic Javanese shadow puppet theater.....	63
Art Boost.....	70
Surinam Airways Adressen / Addresses.....	77
Fit tijdens de vlucht / Fit while flying.....	78
Voorbeelden van formulieren en formaliteiten voor reizen naar de VSA.....	79
Examples of forms and formalities when travelling to the USA.....	79
Suriname in feiten.....	80
Facts about Suriname.....	81

Cover:

Dag der Vrijheden, Paramaribo
Liberation Day, Paramaribo

Airbus A340-300

Reisadviezen

Travel tips

De volgende tips van de SLM zullen uw reis veraangename:

FASTEN YOUR SEATBELTS

Maak vóór de start en landing uw stoelriemen vast. Maak ze niet los, zolang het bordje 'fasten seat belts' is verlicht. Uit voorzorg kunt u uw riem de gehele reis losjes omhouden.

ONTSPANNING

Wij kunnen u voorzien van kranten en tijdschriften. Op de mid-Atlantische route (Paramaribo-Amsterdam v.v.) kunt u met uw koptelefoon genieten van films en aangename muziek. Door de atmosfeer in de cabine en het stilzitten kunnen uw voeten opzwellen. Draag daarom ruimzittende schoenen of slippers.

SPECIALE MAALTIJDEN

Gebruikt u op doktersvoorschrift of uit geloofsovertuiging speciale maaltijden, dan serveren wij die graag. Maak uw verzoeken duidelijk kenbaar bij de reservering van uw vlucht.

GEZONDHEID

In het vliegtuig is de lucht droger dan daarbuiten. Drink daarom zoveel mogelijk tijdens een vlucht. Alcohol, koffie en thee onttrekken vocht aan het lichaam, beperk daarom het gebruik. Beweeg (zeker op lange vluchten) zoveel mogelijk. Op pagina 78 staan oefeningen die u in uw stoel kunt doen. De boordapotheek bevat medicijnen voor de meest voorkomende kwaaltjes. Gebruikt u medicijnen, neem die dan altijd mee in uw handbagage.

KINDEREN

Reist u met een baby? De steward(ess) maakt graag het flesje klaar. Waarschuw op tijd, dan hoeft uw kleintje niet te wachten. Op de mid-Atlantische route (Paramaribo-Amsterdam v.v.) kunnen wij ook voor babyvoeding en luiers zorgen. Voor grotere kinderen hebben wij op die route speelgoed en boeken beschikbaar. Laat kinderen veel drinken. Geeft u borstvoeding, drink dan zelf ook meer dan normaal. Geef de baby eventueel extra (lauw) mineraalwater. Geef uw baby bij start en landing een fopspeen of flesje met drinken, om de druk op de trommelvlies te verminderen. Een ouder kind geeft u een zuignoopeje of stukje kauwgum. Zelf kunt u eventueel ook geeuwen of slikken om de druk te verminderen.

ELECTRONISCHE APPARATUUR

In het vliegtuig mag u geen apparaten gebruiken waarin een zender of ontvanger zijn verwerkt. Radio's, mobiele telefoons, laptops en televisies werken namelijk storend op het gevoelige navigatiesysteem van een vliegtuig.

HANDBAGAGE

Iedere passagier mag één (1) stuk handbagage meenemen. Dat moet van een dergelijk formaat zijn dat u het kwijt kunt onder uw stoel.

De bergplaatsen boven uw hoofd zijn alleen bestemd voor lichte artikelen, zoals hoeden, mantels, bloemen en andere lichte artikelen. Open de klep voorzichtig, zodat er geen spullen uit vallen.

BAGAGE

Volwassenen en kinderen vanaf 2 jaar mogen tussen Paramaribo en Amsterdam maximaal 1 stuk van maximaal 25 kilo (54 lbs) meenemen in de Tourist Class. In de Business Class geldt 2 stuks van elk maximaal 32 kg (70 lbs). Op vluchten van en naar de Verenigde Staten geldt een andere regeling. Daar mag elke passagier twee stuks bagage meenemen, met een afmeting van maximaal 158 cm (62 inch) (lengte + breedte + hoogte) en een gewicht van maximaal 23 kg (50 lbs). Heeft u meer bagage, dan moet u bijbetalen. Voorzie zowel de binnen- als buitenkant van uw bagage van adresstickers. Deze hoeven aan de buitenkant niet voor iedereen leesbaar te zijn.

HERBEVESTIGING

Verblijft u ergens langer dan 72 uur, dan moet u tenminste 72 uur vóór vertrek uw gereserveerde door- of terugreis opnieuw bevestigen. Op de vluchten Paramaribo-Amsterdam v.v. is deze regel niet van toepassing. Wenst u een aangepaste maaltijd, rolstoel service of andere bijzondere dienstverlening, dan is het verstandig om dit verzoek opnieuw te bevestigen. Dank voor uw vertrouwen in Surinam Airways.

The following Surinam Airways tips will make your flight more enjoyable:

FASTEN YOUR SEATBELTS

Before take off and landing, fasten your seatbelts and keep these fastened until the 'fasten seat belt sign' is turned off. As a precaution, you may keep your seatbelt loosely fastened during the entire flight.

RELAXATION

A selection of international newspapers and magazines is available on the mid-Atlantic route (Paramaribo-Amsterdam v.v.). And you can also enjoy music and films via headsets. Because of the cabin pressure and enforced sitting for several hours, your feet may become swollen. Wear, therefore, roomy shoes or slippers.

SPECIAL MEALS

Special meal requests, either because of medical or religious reasons can be fulfilled. Please advise us of this when making flight reservations.

HEALTH

The atmosphere inside the aircraft is dryer than that on the ground, therefore you should drink as much as possible during a flight. Alcohol, coffee and tea however, remove fluids from the body. Use these stimulants as little as possible. Move about as much as possible (especially on longer flights). On page 66 you will find exercises which you can do while sitting in your aircraft seat. The medical dispensary on board contains medicine for the most anticipated minor complaints. If you take medicine regularly, be sure to always place this in your hand baggage.

CHILDREN:

Are you traveling with a baby? The steward(ess) will gladly prepare the baby bottle for you. Please give sufficient advance notice so that your baby does not have to wait. On the mid-Atlantic route (Paramaribo-Amsterdam v.v.) we can also provide baby food and diapers. For older children on this route we have toys and books available. The children must drink a lot. If you are breast-feeding, you should also drink more than normal. Give the baby also, extra tepid mineral water. By take off and landing, give your baby a pacifier or a bottle with liquid to lessen the pressure on the eardrums. Give an older child either candy or chewing gum. For yourself, you may either yawn or swallow to lessen the pressure.

ELECTRONIC DEVICES

Once you are on board the aircraft you may not use electric equipment with transmitters and receivers. In addition, radios, cellular phones, laptops and televisions disrupt the sensitive navigation system and are not allowed.

HAND LUGGAGE

Every passenger is allowed one (1) piece of carry on hand luggage that fits easily under the aircraft seat. The luggage bins above your head are only intended for light articles such as hats, coats, flowers etc. Open the flap carefully so that items do not fall out.

LUGGAGE

On the route between Paramaribo and Amsterdam, adults and children from the age of 2, are allowed 1 piece of maximum 25 kilo (54 lbs) luggage in Tourist class, and 2 pieces of 32 kilo (70 lbs) maximum in Business class. Different luggage regulations apply on flights to and from the United States. On this route every passenger is allowed two (2) pieces of luggage with a maximum dimension of 158 cm. (62 in.) (Length + width + height) and a maximum weight of 23 kg (50 lbs). If you have additional luggage then there is an excess baggage fee. Please place address stickers on both the interior and exterior of your luggage. On the exterior, these don't have to be readable for everyone.

RECONFIRMATION

If you are staying for longer than 72 hours, then at least 72 hours before your departure, you are asked to reconfirm your flight. On flights between Paramaribo and Amsterdam this rule is not applicable. If you require adjusted meals, wheelchair service or other special services, then please place your requests when reconfirming. We thank you for flying Surinam Airways.

Ontdek Suriname

Avontuur en vakantie gaan vaak samen. Het is maar net waar je op vakantie heen wilt.

Boek, als avontuur je trekt, een reis naar een vakantiebestemming waar je weet dat avontuur op je wacht.

Combineer het aangename, de vakantie, met het nuttige...de ontmoeting met wellicht vreemde culturen.

Droom van ontspanning en tijd voor jezelf.

Een reis van duizenden kilometers begint met een eerste stap: de stap aan boord van het SLM vliegtuig dat je naar je bestemming voert... Suriname, het kloppend hart van de Amazone.

Flora en fauna zullen je verbaasd doen staan over de wonderen van de natuur.

Gastvrijheid is in Suriname zowat een nationale sport. Ervaar de betekenis van een gastvrij onthaal.

Haast betekent in Suriname niet 'geen tijd hebben voor een ander'. Integendeel.

Idyllische plekje zijn vooral in de districten, waar, in lang vervlogen tijden, plantages hebben gebloeid, makkelijk te vinden.

Jovialiteit is voor iedere Surinamer een tweede natuur. Je zult je als gast dan ook heel gauw 'thuis' voelen.

Kunst kijken in Suriname is een belevens. Bouwkunst, houtsnijwerk, beeldende kunst en schilderkunst.

Land van water is de betekenis van het oud Indiaans woord Guaiana, waar Suriname deel van uitmaakt.

Muziek, zang en dans zijn een trits. De Surinaamse muziek wordt gekenmerkt door een grote verscheidenheid in toon en in ritme, waar onmiskenbaar tonen in door klinken die hun oorsprong hebben in Afrika, Azië en Europa. Geen nood; laat je meeslepen, gooi gerust de beentjes los.

Natuurlijke grenzen markeren het Surinaams territorium, met in het oosten Frans-Guiana, Guyana in het westen, Brazilië in het zuiden en in het noorden de Atlantische Oceaan.

Openlucht recreatie is in Suriname precies wat daarmee bedoeld wordt. Het klimaat leent zich daar ook voor en er zijn mogelijkheden te over.

Palmenstranden zul je in Suriname niet vinden.

Behalve dan bij Galibi, een Indiaans dorp aan de monding van de Marowijnerivier. Op ongeveer een uur gaans van dit dorp ligt het unieke natuurreserveaat Babunsanti waar jaarlijks tussen februari en augustus duizenden reuzenzeechildpadden op de ongerepte zandstranden hun eieren komen leggen.

Quarteronen, halfbloeden in Latijns-Amerika, van wie één van de grootouders van een ander ras is, kom je in Suriname overal tegen. Maar...you'll see friends shaking hands, say how do you do, and you'll think to yourself "what a wonderful world." En dat is het ook.

Reserveer een package tour bij een van de lokale touroperators.

Sap van exotische Surinaamse vruchten zullen niet alleen je dorst lessen maar bovendien je dagelijkse behoefte dekken aan vitamines.

Tongstrelende gerechten uit de zeer gevarieerde Surinaamse cuisine zullen je waardering voor a taste of Suriname verder verhogen.

Uniek in de wereld zijn de naast elkaar gelegen moskee en joodse synagoge in het centrum van Paramaribo.

Verdraagzaamheid en respect voor elkaar, elkaars cultuur, elkaars geloof, elkaars politieke overtuiging zijn wezenskenmerken van de multi-etnische samenleving van Suriname.

Watervallen als de Raleighvallen, Wonotobo en Kabalebo. waar je een verkwikkende douche kan nemen na een dag door het regenwoud te hebben gelopen.

Xenofilie, de welgezindheid jegens buitenlanders en vreemdelingen, is de Surinamers niet vreemd. En dat zul je al heel gauw merken.

Yin en yang moeten na je vakantie in Suriname in evenwicht zijn. Yang (het mannelijke, actieve, scheppende, lichte) en Yin (het vrouwelijke, passieve, ontvangende, donkere), wordt de beheersing van alle natuurlijke processen toegedacht door de principes van de 'vijf elementen': water, aarde, hout, metaal en vuur.

Zeden en gewoonten zullen misschien een beetje vreemd aandoen, maar treedt ze onbevengend en zonder vooroordeel tegemoet. Houd in gedachten dat wie verre reizen doet, vreemde volken ontmoet.

Sabaku

Sabaku, zo heet dit in-flightmagazine van Surinam Airways. Je spreekt het uit als 'sabbakoe', met de klemtoon op de laatste lettergreep. Sabaku is het Surinaamse woord voor reiger.

In Suriname leven achttien soorten reigers, waarvan er vier 'sabaku' worden genoemd. Deze kleine, sierlijke vogels zijn uitgerust met lange poten en een lange, krachtige snavel. De verschillende soorten leven vaak met elkaar samen. Bij zonsopkomst verlaten de sabaku's collectief de gemeenschappelijke slaapverblijven in de mangrovebossen langs de rivier. Een kolonie vliegende reigers biedt een indrukwekkende aanblik. Aan het eind van de dag keren de vogels opnieuw in groepen terug naar hun onderkomen voor de nacht. Het wit van hun veren steekt dan mooi af tegen het roze of purper van de avondhemel. Sabaku's zijn sociale vogels: ze slapen en broeden gemeenschappelijk.

In Paramaribo vinden we een broedkolonie en slaappleaats van sabaku's langs de Surinamerivier aan de monding van de Van Sommelsdijckskreek.

"SABAKU" is the name of Surinam Airways in-flight magazine. It is pronounced as "SA-BA-KOO" with the emphasis on the last syllable. Sabaku is the Suriname word for the snowy egrets (and some other species of egrets). Snowy egrets are small, graceful, long-legged birds with a long, pointed, powerful bill.

Sabakus are social birds. In Suriname, tens of thousands of sabakus breed and roost communally in the mangrove forests along the Atlantic coast. At sunrise, the birds leave the communal roost and nesting sites within a short period of time. The stream of sabakus flying to their feedings grounds forms an impressive spectacle. At dusk, they return again in flocks to spend the night in the mangroves.

The white wings of the sabakus then form a startling contrast with the pink or purple colour of the early evening sky.

In Paramaribo, a breeding colony and nocturnal roost of sabakus, among which several snowy egrets, is found in the mangroves bordering the Suriname River at the mouth of the Van Sommelsdijckskreek.

Discover Suriname

Adventure and vacation often go hand in hand. It is only a question of where you want to spend it.

Book a flight, if adventure appeals to you, to a vacation destination where adventure awaits you.

Combine pleasure, the vacation, with the useful...meeting strange cultures most probably.

Dream about relaxation and time for yourself.

Embark on a journey by taking the first step: boarding an SLM flight for a trip to Suriname, beating heart of the Amazon.

Flora and Fauna will make you stand in awe of the wonders of nature.

Generosity is almost a national sport in Suriname. Experience the meaning of a warm welcome.

Haste in Suriname does not mean "not having time for one another".

Idyllic spots are easy to find, especially in the country, where in days long gone, plantations flourished.

Joviality is second nature to every Surinamer. As a guest you will "feel at home".

Knowing art in Suriname is an experience. Architecture, woodcarving, visual arts and painting can be admired in Paramaribo.

Land of water is the meaning of the old Indian word Guaiana, of which Suriname is a part.

Music song and dance are a trio. The Surinamese music is characterized by a great variety in tone and rhythm, with unmistakable African, European and Asian accents.

Allow yourself to be swept away, hit the dance floor.

Natural borders delimit the Surinamese territory, French-Guyana in the east, Guyana in the west, Brazil in the South and the Atlantic Ocean in the north.

Open air recreation in Suriname is exactly what is meant. The climate lends itself to it and the possibilities are endless.

Palm beaches you will not find in Suriname. Except for Galibi, an Indian village at the Marowijne estuary. About an hour's walk from this village is the unique nature reserve Babunsanti where every year between February and August thousands of giant sea turtles come to lay their eggs on the pristine beaches.

Quadrooms, half-casts in Latin America you will meet everywhere in Suriname. But..."you'll see friends shaking hands, say how do you do, and you'll think to yourself, what a wonderful world".

Reserve a package tour with one of the local tour operators.

Suriname juice from exotic fruits will not only quench your thirst but supply you with the daily requirements of vitamins.

Tidbits or five course pleasing-to-the-palate-meals from the very diversified Surinamese cuisine will increase your appreciation for a taste of Suriname even more.

Unique in the world are the mosque and Jewish synagogue standing next to each other in the center of Paramaribo.

Value tolerance and respect for each other, each other's religion, each other's political convictions are essential features of the multi ethnic society in Suriname.

Waterfalls like the Raleigh Falls, Wonotobo and Kabalebo, where you can take an invigorating shower after a day of walking the soles of your shoes in the rain forest.

Xenophilia or being well-disposed towards foreigners. Something Surinamers are familiar with. And you will notice very quickly.

Yin and Yang must be in equilibrium after your holiday in Suriname. Yang (the male, active, creative, light) and Yin (the female, passive, receiving, dark), becomes the control of all natural processes intended by the principles of and the "five elements": water, earth, wood, metal and fire.

Zestful usage of customs and traditions might appear strange but approach them without inhibitions and prejudice. Remember that you encounter strange people on far-away journeys.

UNCONVENTIONAL CHIC **LACOSTE**

CELEBRATING EIGHTY

BOUTIQUE LACOSTE, HERMITAGE MALL, UNIT 207

VABI staat als sinds jaar en dag voor "Kwaliteit & Betrouwbaarheid", waarbij de oorsprong van VABI terug loopt tot in de jaren 50 van de 20ste eeuw. Op 30 september 1950 hebben Rene van Alen en zijn vrouw Betsy van Alen-Samuels het initiatief genomen om met een betonwaren bedrijf te beginnen.

N.V. Van Alen's Beton Industrie; N.V. VABI, formeel opgericht op 3 oktober 1963, startte met ca. 10 man personeel met het vervaardigen van diverse betonprodukten zoals: bouwstenen, straatstenen, rioolbuizen en opsluitbanden. Tegenwoordig is het assortiment uitgebreid naar meer dan 100 betonprodukten en 250 typen staalprofielen. Heden ten dage zijn er ca. 200 werknemers werkzaam bij N.V. VABI.

N.V. Surinaamse Betonmortel Maatschappij; afgekort N.V. Subema (een dochteronderneming van de VABAM HOLDING), is opgericht op 17 april 1959. Met als hoofddoel het vervaardigen van kant en klare betonspecie t.b.v. de aannemerij in Suriname.

De productie in beide bedrijven vindt nu plaats met moderne computergestuurde apparatuur, waardoor in combinatie met de dagelijkse kwaliteitscontroles van het moderne laboratorium, u altijd verzekerd bent van de beste kwaliteit.

"VABI, Meer dan Steen Alleen!" & "Subema, Als Kwaliteit Telt!"

VABI has a longstanding reputation for "Quality & Reliability," whose origin stems back to the early 1950's. On September 30, 1950, Rene van Alen and his wife Betsy van Alen-Samuels took the initiative to start a Concrete products Company.

N.V. Van Alen's Beton Industrie; better known as N.V. VABI, was formally established on October 3, 1963 started with 10 employees for the production of various concrete products such as: concrete building blocks, curbstones, concrete pavers and culverts. Today, with approximately 200 employees, N.V. VABI's product assortment has expanded to include more than 100 concrete products and 250 types of steel profiles.

N.V. Surinaamse Betonmortel Maatschappij; better known as N.V. Subema (a subsidiary of VABAM HOLDING), was established on April 17, 1959. Since inception their primary objective has been to produce ready mixed concrete for contractors in Suriname.

Production in both companies is currently done using modern, computer controlled equipment. The daily production is also subject to analysis in their modern laboratory, so that one can be guaranteed to receive the best quality.

" VABI, More than just Blocks!" & "Subema, When Quality Counts!"

Concrete products

Steel profiles

Concrete

Trefbalstraat 1 Paramaribo Suriname
Tel: +597 481540 | Fax: +597 486773
info@vabi.sr | www.vabi.sr
info@subema.sr | www.subema.sr

Surinames populairste bioscoopfilm 'Wan Pipel' had het Cannes-filmfestival in Frankrijk in 1976 kunnen winnen. De inzending deed echter niet mee met de competitie omdat de toenmalige regering getalmd had met het afgeven van een certificaat van oorsprong. Dus draaide de film wel op het prestigieuze filmfestival, maar niet om een prijs. Critici die de rolprent toen hebben gezien, waren zeer lovend en 'Wan Pipel' zou hoge ogen hebben gegoooid in de prijzenrace. Zevenendertig jaar na de première staat deze film nog altijd als een rots in de Surinaamse cinematografie.

Ivan Cairo

Hoofdrolspeeler Borger Breeveld (68) haalt op zijn balkon aan de Ethaanstraat herinneringen op aan de totstandkoming van de film van regisseur Pim de la Parra. Breeveld was in 1972 pas afgestuurd aan de Nederlandse Filmacademie en naar Suriname teruggekeerd. Hij heeft zich gespecialiseerd in regie en productie. Pim de la Parra die ook op de academie heeft gezeten, zou als regisseur beginnen aan zijn droomfilm en vroeg de jonge Borger om de voorproductie te doen.

Wan Pipel is, in kort bestek, het verhaal van een Surinaamse student, Roy Ferrol, die naar zijn geboorteland terugkeert omdat zijn moeder op sterven ligt. Na haar begrafenis probeert de vader van Roy het geld voor zijn terugreis naar Nederland bijeen te krijgen. Roy is echter erg onder de indruk van Suriname. Hij valt voor de Hindostaanse hoofdverpleegster Rubia Soekdew die hij op een feestje ontmoet. Het klikt meteen tussen hen. De ouders en familie van Rubia zijn fel gekant tegen haar verhouding met die kafri (hindostaanse scheldnaam voor neger) en steken dat niet onder stoelen en banken. Deze opstelling van de familie bereikt een climax, wanneer Rubia de euvele moed heeft met Roy op een huwelijksfeest te verschijnen in Nickerie, het bolwerk van conservatief hindostaans denken in Suriname. Later zal haar vader haar het huis uitzetten.

‘Wan Pipel had Cannes kunnen winnen’

‘Wan Pipel could have won at Cannes’

Suriname's popular cinema film "Wan Pipel" could have won the Cannes Film Festival in France in 1976. However, the submission did not participate in the competition because the then government had tarried with the issue of a certificate of origin. So the film was shown at the prestigious film festival, but not for a prize. Critics who had seen the movie were very enthusiastic and 'Wan Pipel' would have stood an excellent chance in the race for prizes. Thirty-seven years after its premiere, this film still stands as a rock in the Surinamese cinematography.

Leading actor Borger Breeveld (68) on his balcony on Ethane Street, recalls memories of the creation of the film from director Pim de la Parra. Breeveld had just graduated in 1972 from the Dutch Film Academy and returned to Suriname. He has specialized in directing and production. Pim de la Parra who also went to the academy would start as a director on his dream movie and asked the young Borger to do the pre-production.

Wan Pipel, in brief, is the story of a Surinamese student, Roy Ferrol, who returns to his homeland because his mother is dying.

After the funeral the father of Roy tries to raise the money for his journey back to the Netherlands. Roy however is very much impressed with Suriname. He is falling for the Hindustani head nurse Rubia Soekdew he meets at a party. It clicks immediately between them. The parents and family of Rubia are vehemently opposed to her relationship with that Kafri (Hindustani nickname for Negro) and do not hide it at all.

This attitude of the family reaches a climax when Rubia has the temerity to appear with Roy at a wedding party in Nickerie, the stronghold of conservative Hindu thinking in Suriname. Later, her father will expel her from the house.

The fathers of Roy and Rubia both want, for reasons of their own, that Roy returns to the Netherlands as soon as possible. But this is not to the liking of Roy.

De vaders van Roy en Rubia willen, allebei om hen moverende reden, dat Roy zo snel mogelijk naar Nederland terugkeert. Roy's hoofd staat daar echter helemaal niet naar. De dramatische ontwikkelingen die daardoor ontstaan komen in een stroomversnelling, wanneer Karina, de Nederlandse vriendin van Roy, plotseling in Paramaribo aankomt. Roy wordt voor de keuze gezet: Nederland of Suriname. De film eindigt op de luchthaven Zanderij, waar Roy en Rubia afscheid nemen van Karina.

“ Het was een gouden tijd ”

Hoofdrol en casting

Borger kreeg het script en de la Parra wist hem over te halen de mannelijke hoofdrol en de overige casting op zich te nemen. Vooral het rekruteren van een hindostaanse hoofdrolspeelster, die Sarnami, de Surinaamse variant van het Caribisch Hindoestani, sprak en nog nooit naar Nederland was geweest, heeft nogal wat voeten in de aarde gehad.

“Het was een heel moeilijke zoektocht, want het was een periode waarin de tegenstellingen nog vrij scherp waren tussen hindostanen en creolen zodra het aankwam op relaties”, herinnert Borger zich. Mondige hindostaanse meisjes waren er ook niet voor het oprapen. Van half-hindostaanse meisjes wilde de la Parra niets weten. Hij wilde een volbloed. “Als je toen een hindostaans meisje had gevonden, dan hoopte je dat haar vader en haar broers er niet meer waren, want dat was altijd het struikelblok”, vertelt Borger.

Uiteindelijk ontmoette hij op een avond in de bar van hotel Torarica een “opgewekte” Diana Gangaram-Panday die hij onmiddellijk benaderde voor de vrouwelijke hoofdrol. Die liet zich niet makkelijk vangen, maar na talrijke overredingspogingen gaf ze zich tenslotte gewonnen. De productie kon toen beginnen.

Taboe doorbroken

“Het was een gouden tijd”, herinnert Borger zich, ondanks de sterallures die zijn tegenspeelster gaandeweg de film shoot kreeg. Ze eiste meer salaris en kwam ook met allerlei andere wensen op de proppen.

De scènes die in Nickerie zijn opgenomen zijn een verhaal apart. Die zijn namelijk niet allemaal in het rijstdistrict geschoten, maar hier aan de Vijfde Rijkweg, vertelt Borger. In Nickerie zijn alleen beelden opgenomen waar Roy Ferrol zand eet en van een meisje dat moet trouwen met een jongen die ze niet kent en nooit eerder heeft ontmoet.

Voor Borger was Sewpal Soekhlal de beste acteur in de film. Hij speelde de hindostaanse vader die niets wilde weten van een liefdesrelatie van zijn dochter en Ferrol. “Die kerel speelde de sterren van de hemel. Een stereotype hindostaanse man speelt hij. In werkelijkheid is die man helemaal niet zo. Hij was een totaal andere, gewone man”, zegt Borger van de inmiddels overleden acteur.

Wan pipel was zonder meer een publiekssucces, maar het conservatieve deel van de hindoestaanse bevolking reageerde furieus op de liefdesgeschiedenis tussen de creoolse Roy en de hindoestaanse Rubia, die ook nog eens rebelleerde tegen haar ouders.

Hoofdrolspeelster Diana Gangaram Panday zou een slecht voorbeeld zijn voor andere hindoestaanse meisjes.

Het meest schokkende van de film, zeker voor die tijd, was het suggestieve beeld van Rubia en Roy die kennelijk net de liefde hebben bedreven: ze zitten met naakte schouders tegen de muur, de rest van hun lichamen door lakens bedekt.

Diana kreeg niet alleen verwijten naar haar hoofd geslingerd. Kort na de première liep ze met haar zoon en een vriendin naar de bioscoop Taj Mahal aan de Kwattaweg. Plotseling sprong een hindostaanse man op haar af en probeerde haar te wurgen. Haar zoon wist de man te verdrijven door hem zand in het gezicht te gooien. De onverlaat koos het hazenpad. De politie kon hem later in de kraag vatten, maar of hij ooit is vervolgd is niet bekend.

Niet lang daarna werd Diana voor het bioskooptheater City in Paramaribo door enkele hindoestaanse mannen afgeranseld. Dat was trouwens niet de eerste keer. Het leven in Suriname werd haar ondraaglijk gemaakt en ze verliet het land, omdat ze een taboe had doorbroken, ook al was dat als fictief personage, in een al even fictieve situatie...een film.

One people, één volk

Zevenendertig jaar na de première van Wan Pipel, One people, profileert Suriname zich als het toonbeeld van eenheid in verscheidenheid, als één volk, bij de herdenking van jubilea die alle etnische groepen in dit land verbinden. Toegegeven, er zijn nog steeds kleine tegenstellingen tussen de verschillende etnische groepen die samen het volk van dit land uitmaken, maar die zijn bij lange na niet zo scherp als ten tijde van het maken van de rolprent.

Met de nationale herdenking, c.q. de viering van drie mijlpalen uit onze geschiedenis, bewijzen we ons aan dogma's uit het verleden te hebben ontworsteld.

Enkele jaren geleden is het originele negatief van Wan Pipel opgepoetst en overgezet op K2-formaat en opnieuw uitgebracht. Een prijzenswaardig initiatief vindt Breeveld. Zo blijft de film in goede conditie bewaard voor het nageslacht. Want gelet op de onderhuidse tegenstellingen die er nog zijn, heeft Suriname Wan Pipel nog steeds nodig, concludeert de acteur. ✨

“ It was a golden time ”

The dramatic developments arising from this turn of events gather momentum, when Karina, the Dutch girlfriend of Roy, suddenly arrives in Paramaribo. Roy is put to the choice between Suriname and The Netherlands. The film ends at the airport Zanderij, where Roy and Rubia say goodbye to Karina.

Leading part and casting

Borger got the script and de la Parra was able to persuade him to take on the male lead and the other casting. Especially the recruitment of a Hindustani lead actress who spoke Sarnami, the Surinamese variant of the Caribbean Hindustani, and had never been to the Netherlands took quite some doing.

"It was a very difficult quest, because it was a period in which the differences were still quite sharp between Hindustani and Creoles when it came to relationships," Borger recalls. Empowered Hindustani girls were not up for grabs. De la Parra wanted nothing to do with half-cast Hindustani girls. He wanted a full-blooded one. "When you then found a Hindustani girl you were hoping her father and her brothers were no longer there, because that was always the stumbling block," says Borger.

Eventually, he met one evening in the hotel bar Torarica a "cheerful" Diana Gangaram-Panday he immediately approached for the female lead. But she wasn't to be caught out. After numerous attempts at persuasion she finally surrendered. Production could start.

Taboo broken through

"It was a golden time," recalls Borger, despite the starlike airs his counterpart gradually acquired during the film shoot. She demanded a higher salary and also came up with many other wishes. The scenes recorded in Nickerie are a different story. They were in fact not shot at all in the rice district, but here at the Vijfde Rijkweg, Borger says. In Nickerie only the scenes are recorded where Roy Ferrol eats sand and a girl that has to marry a boy she does not know and has never met before.

For Borger Sewpal Soekhlal was the best actor in the film. He played the Hindustani father who wanted to know nothing of a love affair of his daughter and Ferrol. "That guy's playing was out of this world. A stereotype Hindustani the man plays. In reality he is not like that at all. He was a totally different, common man," says Borger of the now deceased actor.

Wan pipel was without a doubt a public success, but the conservative part of the Hindu population reacted furiously to the love story between the Creole Roy and the Hindu Rubia, who also rebelled against her parents. Leading lady Diana Gangaram Panday would be a bad example for other Hindu girls.

The most shocking part of the film, especially for those days, was the suggestive scene of Rubia and Roy who apparently have just made love: they sit with bare shoulders against the wall, the rest of their bodies covered by sheets.

Diana was not only blamed. Shortly after the premiere she walked with her son and a friend to the Taj Mahal cinema on Kwattaweg. Suddenly a Hindustani man jumped her and tried to strangle her. Her son managed to chase him away by throwing sand in his face. The miscreant cleared off. The police managed to catch him later but whether he has ever been prosecuted is unknown.

Not long after Diana was thrashed by some Hindu men in front of the City cinema. That was not the first time. Life in Suriname was made unbearable for her and she left the country because she had broken, through a taboo, even if it was as a fictional character, in an equally fictitious situation ... a movie.

One people

Thirty-seven years after the premiere of Wan Pipel, One people, Suriname presents itself as a model of unity in diversity, as one nation, at the commemoration of anniversaries linking all ethnic groups in this country. Granted, there are still small differences between the different ethnic groups that make up the people of this country, but they are nowhere near as sharp as at the time of making the movie. With the national commemoration, or the celebration of three milestones in our history, we prove to have escaped the dogmas of the past.

Several years ago the original negative of Wan Pipel has been polished up, transferred to K2 format and re-released. A laudable initiative Breeveld thinks. This keeps the film in good condition, preserved for posterity. Because given the existing repressed contradictions, Suriname still needs Wan Pipel, concludes the actor. 🏹

Vrijverklaard

Negatieve of positieve vrijheid

Met het Keti Koti Festival wordt ieder jaar de afschaffing van de slavernij in Suriname gevierd. Keti Koti betekent letterlijk 'verbroken kettingen'. Dit jaar werd op 1 juli in Paramaribo en in het Oosterpark in Amsterdam 150 jaar afschaffing van de slavernij herdacht, in aanwezigheid van het Nederlandse koninklijk paar. Maar is het werkelijk 150 geleden dat de slavernij werd afgeschaft of konden we misschien toch beter slechts 140 jaar vieren?

Esther Zoetmulder

Declared Free

Negative or positive freedom

The abolition of slavery is celebrated every year in Suriname with the Keti Koti Festival. Keti Koti means literally 'broken chains'.

On July 1st 150 years abolition of slavery was celebrated in Paramaribo and in the Oosterpark in Amsterdam in the presence of the Dutch royal couple. But is it really 150 years ago that slavery was abolished or could we maybe better celebrate only 140 years?

Het gebulder van 21 kanonschoten luidt op woensdag 1 juli 1863 voor duizenden in Suriname een nieuw leven in. De Grote Stadskerk van de Evangelische Broedergemeente. Suriname is overvol met in het wit geklede vrijverklaarde slaven. Zelfs buiten hebben veel mensen zich verzameld om naar het gezang te luisteren en de preken van de dankdienst aan te horen. Na de kerkdienst verplaatsen de voormalige slaven zich naar het Gouverneurshuis om uit volle borst het ingestudeerde Koningslied 'Gi Koning Willem bigi nem (Des konings naam zij hooggeacht) te zingen voor Koning Willem III, verantwoordelijk voor het afschaffen van de slavernij.

De plantage-eigenaren zijn tevreden.

De emancipatieviering verloopt heel rustig. Geen van de anders zo uitbundige Afrikanen danst. Het versterkte militair garnizoen, de in het leven geroepen burgerwacht en het oorlogsschip in de haven zijn hun doel, preventieve aanwezigheid, niet voorbijgeschoten. Door alle protest tegen slavernij en slavenhandel, vooral vanuit Engeland, zag Nederland zich uiteindelijk ook gedwongen toe te geven en de slavernij in Suriname af te schaffen. De slaven werden vrije burgers en de slavenhouders kregen wegens 'verloren eigendom' een vergoeding van 300 gulden per slaaf ter compensatie.

Er was echter één maar aan de emancipatie. De slaven werden vrij, maar dan wel onder staatstoezicht. Dat hield in dat de nieuwe vrije burgers verplicht waren toch nog eens 10 jaar op de plantages te blijven werken voor dezelfde plantage-eigenaren. Daarnaast moesten ze omgevormd worden tot gedisciplineerde en beschaafde burgers, aangezien zij in de ogen van de kolonisten nog steeds tot de laagste trap van beschaving en zedelijkheid behoorden. Daarvoor waren onderwijs, vorming en arbeidsplicht nodig.

Staatstoezicht

Voor het werk dat ze voortaan zouden leveren op de plantages, zou vanaf nu een billijk loon betaald worden. Het bleek nog een zware taak voor de plantagehouders om te wennen aan deze vernieuwde situatie, met als gevolg dat de betaling velen malen uitbleef. Opkomen voor hun nieuw verworven rechten, bleek voor de vrijverklaarden geen pad dat over rozen ging, bij hun pogingen zich te verzetten tegen de contracten, of tegen onrecht dat hen nog steeds werd aangedaan.

Twee organisaties die in het leven geroepen werden om de rust en orde te bewaren, waren de districtscommissarissen en de Hernhutterzendingen. Daarmee werden tevens 15 districten gesticht, met ieder een districtscommissaris.

De kolonisten betiteld als 'voogd' over de vrije negers, hadden feitelijk in al hun handelen hun eigen voordeel voor ogen: het veiligstellen van de economische en politieke belangen.

De vrije negers werden opgepadeld met een waslijst van speciale wetten waar alleen zij zich aan moesten houden. Een disciplinaire rechtspraak werd gecreëerd doordat de districtscommissaris als rechter uitspraken kon doen in strafzaken. Men kon gestraft worden voor brutaliteit, onwil, dienstweigering, vissen zonder toestemming, het niet verschijnen bij oproeping, het houden van kippen in huis, het verlaten van de plantage, luiheid, schoolverzuim en afgoderij. Allerlei regels waarmee de werkelijke vrijheid werd beknot.

Vooraf ook omdat de plantagedirecteuren zich hadden gebundeld in een gewapende burgerwacht en in nauw contact stonden met de districtscommissarissen, om iedere vorm van onrust de kop in te drukken.

Geen vaderlijke eigenschappen

De 'voogd' ontpopte zich als iemand met weinig, om niet te zeggen geen, vaderlijke eigenschappen. Geen gewillig oor, geen bemoedigende woorden, geen respect maar minachting, geen gerechtigheid en gelijkheid. En dat terwijl de districtscommissarissen er eigenlijk waren om klachten aan te horen over geneeskundige behandeling of het uitblijven van loonbetalingen aan de vrijverklaarden. Dit klemde te meer, toen in het vierde jaar van

The booming of the 21 gunshots on Wednesday July 1st 1863 heralded a new life for thousands in Suriname. The Great Town Church of the Moravian Brethren in Suriname was chockfull with freed slaves all dressed in white.

Even outside many people have congregated to listen to the singing and the sermons of the thanksgiving service. After the church service the former slaves depart for the governors' residence to sing at the top of their voice the rehearsed royal song 'Gi Koning Willem bigi nem (The King's name be highly praised) for King Willem III, responsible for the abolition of slavery. The plantation owners are happy. The abolition is celebrated very quietly. None of the usually exuberant Africans dance. The reinforced military garrison, the newly created militia and the warship in the harbor have not exceeded their objective: preventive presence.

Due to all the protests against slavery and the slave trade, especially from England, The Netherlands were ultimately compelled to give way as well and abolish the slavery in Suriname. The slaves became free citizens and the slave owners were compensated 300 guilders per slave for 'lost property'.

There was one but to the emancipation though. The slaves became free, but under state supervision. This meant that the newly freed citizens were obligated to work another 10 years on the plantations for the same plantation owners. Additionally they had to be transformed into disciplined and civilized citizens as they were still viewed by the colonists as belonging to the lowest echelon of civilization and morality. Therefore education, forming and labor duty were necessary

State supervision

For the work that they would from now on perform on the plantations, a fair wage would now be paid. It still seemed a hard task for the plantation owners to get used to this new situation, with the result that many times payment was not forthcoming. Defending their newly acquired rights, turned out to be no path that was strewn with roses in their efforts to oppose the contracts, or against injustice that was still done to them.

Two organizations created to preserve peace and order were the district commissioners and the Moravian missionaries. 15 districts were established, each with a district commissioner. The colonials referred to as 'guardian' of the free Negroes, had in fact in all their

actions only their own advantage in mind: securing the economic and political interests. The free Negroes were saddled with a laundry list of special laws they had to obey. A disciplinary administration of justice was created so the district commissioner could judge criminal cases. One could be punished for brutality, unwillingness, wilful disobedience, fishing without authorization, not appearing when summoned, keeping chickens at home, leaving the plantation, laziness, truancy and idolatry. All Kinds of rules curtailing the actual freedom.

Especially since the plantation managers had bundled in an armed vigilante and were in close contact with the district commissioners, to squash any form of unrest.

No paternal qualities

The 'guardian' turned out to be someone with few, not to say any, paternal qualities. Not lending a ready ear, no encouraging words, no respect but contempt, no justice and equality. All this while the district commissioners were actually there to hear complaints about medical treatment or lack of wage payments to the freed slaves. This irks all the more, when in the fourth year of state supervision about 5500 people were punished and locked up in prisons.

het staatstoezicht ongeveer 5500 personen gestraft en opgesloten werden in strafinrichtingen. Strafinrichtingen die overvol bleken. Zo vol, dat er zelfs nieuwe moesten worden bijgebouwd. De Hernhutterzendingen brachten het er iets beter vanaf met het onderwijs. Er werd een groot netwerk van schooltjes opgezet. Maar ook de hernhutters hadden een superioriteitsgevoel en hielden geen rekening met de cultuur en tradities van de vrije negers. Zo werden natuurlijke geneeswijzen afgewezen en elke vorm van Afrikaanse muziek eveneens. Veel cultuurrijdommen gingen verloren en veel traditionele riten werden in de kiem gesmoord.

“ Vrijheid tot het inzetten van je eigen vermogen ”

Het getij gekeerd

Toen in 1873 deze duizenden vrije negers pas echt vrij werden, hoopten de bestuurders (van de plantages en de kolonie) dat door het zendingswerk de situatie dezelfde zou blijven. Immers, bijna alle vrijverklaarden waren met succes tot christenen bekeerd. In grote getallen vertrokken echter eerst de vrouwen van de plantages, daarna bijna de helft van de mannen. Landbouw, houthandel en goudhandel trokken aan. Er werden in grote getallen vergunningen aangevraagd. Deze echt vrije burgers begonnen voor zichzelf; werden kappers, kleermakers, vrachtvervoerders of zelfs onroerend goed beheerders, en bovenal plantten ze liever voor zichzelf. Ze trokken van de plantages naar de stad. En daarmee ontstond het tijdperk van buitenlandse contractarbeiders op de plantages.

De negatieve vrijheid, de "vrijheid van invloed van anderen", die verband hield met vrijheid en bevrijding, bijvoorbeeld van dwang, van overheersing, ziektes en waandenkenbeelden, had plaatsgemaakt voor positieve vrijheid.

De "vrijheid tot het inzetten van je eigen vermogen". De mogelijkheid om te kiezen en het eigen leven in te richten. Het is de vrijheid waar men het over heeft wanneer het gaat over de vrije wil. De bakens werden verzet, omdat het getij was gekeerd. ➤

Geraadpleegde bronnen: Historischnieuwsblad.nl, Ninsee.nl / Dr. Frank Dragtstein

“ Freedom of the use of your own ability ”

Prisons that were overcrowded to such a degree that new ones had to be built. The Moravian missionaries succeeded somewhat better with education. A large network of schools was established. But the Moravians also had a sense of superiority and did not take into account the culture and traditions of the free Negroes. Thus, natural cures were rejected and any form of African music as well. Many cultural riches were lost and many traditional rites were nipped in the bud.

The tide turned

When in 1873 those thousands of free Negroes became really free, the directors (of the plantations and the colony) were hoping that because of the missionary work the situation would remain the same. After all, almost all freed slaves had been successfully converted to Christianity.

In large numbers, however, first the women left the plantations, then almost half of the men. Agriculture, timber and gold trading were attractive. Permits were applied for in large numbers. These really free citizens started for themselves, they became barbers, tailors, cargo carriers or even property managers, and above all they preferred to plant for themselves. They moved from the plantations to the city. And thus began the era of foreign contract laborers on the plantations.

The negative freedom, "freedom from influence of others", which was related to freedom and liberation, for example of coercion, of domination, diseases and delusions, had given way to positive freedom.

"Freedom of the use of your own ability." The ability to choose and focus on one's own life. This is the freedom we talk about when it comes to free will. A new course was set out because the tide had turned. ➤

Sources consulted: Historischnieuwsblad.nl, Ninsee.nl / Dr. Frank Stein Dragt

Official Dealer

ALL **STAR**
all BIG names.

SARAMACCASTRAAT - HERMITAGE MALL - SPANHOEK PASSAGE - MA RETRAITE MALL - DOMINEESTRAAT - LELYDORP

The Value of Life

Watch Making

&

Jewelry Repair

CHEE'S *Atelier*

A PART OF CHEE'S JEWELRY & WATCHES

Uit het oog, maar niet uit het hart

Oudgedienden van de TRIS nog steeds verliefd op Suriname

Desi Truideman

Steeds meer gewezen TRIS-militairen (Troepenmacht in Suriname) uiten volgens Triskontakten, het tijdschrift van deze oudgedienden, het verlangen om terug te gaan naar de plaatsen waar toen een belangrijk deel van hun leven zich afspeelde. Ze dromen nog over hun tochten naar alle uithoeken van het land tussen de Marowijne- en de Corantijnrivier en over de verschillende patrouilles en expedities die ze daarbij hebben ondernomen. Verhalen uit hun jaren van verblijf in Suriname werden opgetekend in dagboeken en gepubliceerd in tijdschriften, brochures en rijk met foto's geïllustreerde boeken zoals *Soldaat in Suriname* en *Verliefd op Suriname*.

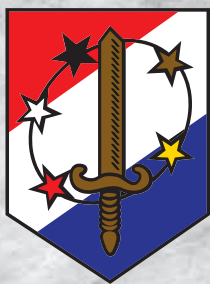
Met de vele nostalgische evenementen die ze organiseren om hun gedachten aan Suriname, hun verblijf en ervaringen hier levendig te houden en te vereeuwigen, geven ze er blijk van dat hun aanwezigheid hier van groot belang is geweest voor hun verdere levensloop.

TRIS monument

Eén van de activiteiten waarin hun emotionele verbondenheid met Suriname tot uitdrukking wordt gebracht, is de komende onthulling in november 2013 van een monument. Dit gedenkteken ter nagedachtenis van de TRIS, komt te staan op een terrein bij het Fort Zeelandia. De Surinaamse regering heeft hiervoor al toestemming gegeven.

Dat Suriname niet meer weg te denken is uit de harten van de vele Nederlanders die tussen 1947 en 1975 in dit voormalig Nederlands gebiedsdeel als militair hebben gediend, bewijzen verschillende activiteiten van deze oud-soldaten.

Out of sight, but not out of mind

Veterans of the TRIS still in love with Suriname

That Suriname is still in the hearts of the many Dutch who have served as a military between 1947 and 1975 in this former Dutch territory is demonstrated by the various activities of these former soldiers.

Increasingly more TRIS military (TRoops In Suriname) express, according to Triskontakten, the journal of these veterans, the desire to go back to the places where a significant part of their life was spent. They still dream about their journeys to all corners of the country between the Maroni and the Courantyne Rivers and about the various patrols and expeditions they have undertaken.

Stories from their years of residence in Suriname were recorded in diaries and published in magazines, brochures and richly illustrated books such as *Soldier in Suriname* and *In love with Suriname*. The many nostalgic events they organize to keep alive and to perpetuate their thoughts about Suriname, their experiences and stay there, demonstrate that their presence here has been important for the course of their further life.

TRIS monument

One of the activities in which their emotional attachment to Suriname is expressed, is the upcoming unveiling of a monument in November 2013. This memorial in commemoration of the TRIS will be placed on a site at Fort Zeelandia. The Surinamese government has already given permission for it. The monument was designed by the sculptors Lia Krol and Jaap Paasman. It consists of two parts, placed next to each other on a concrete base plate of 380 x 240 cm.

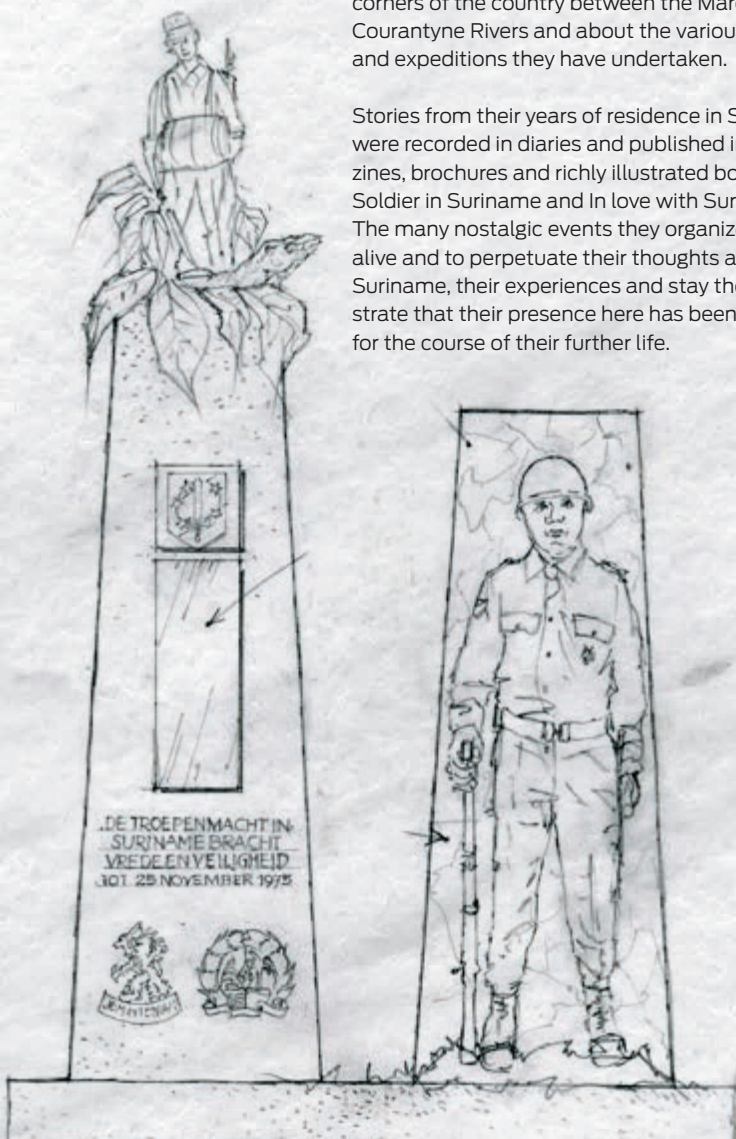
On one part stands a soldier in full uniform, with a machete in hand in the jungle, surrounded by tropical plants and watched by a cayman. On the other part stands a life-size TRIS soldier on guard. The whole represents the resilience of the forces in Suriname as protector of land and people. The cost for the making and placing of the monument, including transportation from the Netherlands and the ground and assembly work in Paramaribo, approximately € 105.000,- will be borne entirely by the Foundation Tris contacts Zwijndrecht (Netherlands).

From 1947 to 1975

The first contingent TRIS soldiers from The Netherlands consisted of 76 men, of whom 63 soldiers, 13 NCO's and two officers. They left Amsterdam with the steamship *Cottica* of the Royal Dutch Steamship Company (KNSM). The *Cottica* was used until 1958 to transport troops to Suriname. After that year, other ships were deployed including *Oranjestad*, *Oranje Nassau* and *Prince of the Netherlands*.

The TRIS was responsible for the security of Suriname. The units were stationed mainly in and around Paramaribo. In Brownsweg and in the border towns Albina and New Nickerie permanent detachments of platoon size were stationed. (A platoon is part of a company and consists, depending on the task, of 20 to 50 soldiers from the rank of PFC up to captain headed by an officer: usually a captain or lieutenant).

From these places and from Paramaribo foot and boat patrols were regularly undertaken. The TRIS also had a training task. The Surinamese volunteers and conscripts were trained by it, while Dutch soldiers received additional training, including a jungle training.

Het monument is een ontwerp van de beeldhouwers Lia Krol en Jaap Paasman. Het bestaat uit twee delen, naast elkaar geplaatst op een basis betonnen plaat van 380 x 240 centimeter. Op het ene deel staat een militair in vol ornaat, met een machete in de hand in het oerwoud, omringd door tropische planten en gadegeslagen door een kaaiman. Op het andere deel staat een levensgrote TRIS-soldaat op wacht. Het geheel stelt de weerbaarheid voor van de Troepenmacht in Suriname als beschermer van land en volk.

De kosten voor het vervaardigen en plaatsen van dit monument, inclusief het vervoer uit Nederland en de grond- en montagewerkzaamheden in Paramaribo, ongeveer € 105.000,- worden geheel gedragen door de Stichting Triskontakten Zwijndrecht (Nederland).

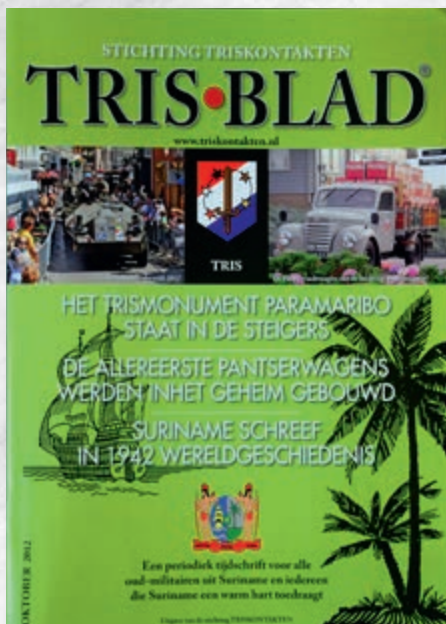
Van 1947 tot 1975

Het eerste contingent TRIS-militairen uit Nederland bestond uit 76 man, van wie 63 soldaten, 13 onderofficieren en 2 officieren. Ze vertrokken uit Amsterdam met het stoomschip Cottica van de Koninklijke Nederlandse Stoombootmaatschappij (KNSM). De Cottica werd tot 1958 ingezet om militairen naar Suriname te vervoeren. Na dat jaar werden andere schepen ingezet waaronder Oranjestad, Oranje Nassau en de Prins der Nederlanden.

De TRIS was verantwoordelijk voor de beveiliging van Suriname. De eenheden waren hoofdzakelijk in en rond Paramaribo gelegerd. In Brownsweg en in de grensplaatsen Albina en Nieuw-Nickerie waren permanent detachementen van pelotonsgrootte aanwezig. (Een peloton is een onderdeel van een compagnie en bestaat, afhankelijk van de taak, uit 20 tot 50 militairen met de rang van soldaat 2 t/m kapitein met aan het hoofd een officier: doorgaans een kapitein of luitenant). Vanuit deze plaatsen en vanuit Paramaribo werden regelmatig voet- en vaarpatrouilles ondernomen.

De TRIS had ook een opleidingstaak. De Surinaamse vrijwilligers en dienstplichtigen werden door haar opgeleid, terwijl de vanuit Nederland gezonden militairen een aanvullende opleiding, waaronder een rimboetraining, kregen. De meeste opleidingen vonden plaats in het vijftig kilometer van Paramaribo gelegen Prinses Beatrixkampement, te midden van bos en savanne.

In 1957 stond de TRIS er helemaal goed voor. Niet alleen was er een evenwichtige personeelsopbouw tot stand gekomen, maar ook waren de kampementen gemoderniseerd en het materieel vernieuwd. In dat jaar kreeg de troepenmacht bovendien in de buurt van

het oefenterrein op Zanderij een gevechtsschietterrein OP Savanne (Observation Post Savanne).

Een zwarte dag in de historie van de Troepenmacht in Suriname was de dood van zes militairen op 26 februari 1955 bij een mijnontploffing op de O.P. Savannah. Bij dit ongeluk raakte ook een aantal militairen zwaar gewond. De dood van deze zes uit Nederland afkomstige militairen liet hun wapenbroeders van de TRIS niet onberoerd en de hele Surinaamse gemeenschap leefde met hen mee. De Staten van Suriname (de toenmalige volksvertegenwoordiging) kwam op 28 februari 1955 in een plechtige openbare zitting bijeen om de zes verongelukte militairen te herdenken.

Bijdrage aan sportontwikkeling

Behalve in militaire taken waren de Nederlandse militairen en hun Surinaamse collega's, ook actief in de muziek- en de sportwereld. Oud-muzikanten van de militaire kapel en voormalige sporters met wie wij spraken, noemden hun verblijf in Suriname de mooiste tijd van hun leven. Ze typeerden deze periode als een leven vol durf, avontuur en kameraadschap, maar ook met ups en downs. Voor wat de sport betreft, de Nederlandse militairen hebben altijd grote invloed gehad op de beoefening en beleving van basketbal, badminton en vooral voetbal en volleybal. Om de sportbeoefening binnen het leger te bevorderen richtten zij de Militaire Voetbalvereniging (MVV) op. MVV werd in 1948 en 1949 zelfs kampioen van de competitie van de Surinaamse Voetbal Bond. Eén van de bekende voetballers in de geleerden van MVV was André Kamperveen (†). MVV speelt nog steeds in de top sectie van de

SVB, maar nu onder de naam SNL (Sportvereniging Nationaal Leger). De TRIS had ook een belangrijk aandeel in de ontwikkeling van de basketbal-, de volleybal en de badminton-sport in Suriname. De toen enige overdekte sportaccommodatie in Suriname werd door de TRIS gebouwd en in 1963 overgedragen aan de burgerij. Na de nodige modernisering kreeg deze sporthal de naam Ismay van Wilgen Sporthal. Vooral de basketbalsport kreeg hierdoor een nieuwe impuls.

De TRIS leverde ook een wezenlijke bijdrage aan de oprichting van een Surinaamse volleybalbond. De militairen propageerden het volleybalspel en organiseerden verschillende toernooien waar ze zelf actief aan deelnamen. In 1967 had de TRIS zelfs het initiatief bij de samenstelling van de eerste nationale volleybalselectie, die het opnam tegen landen als Curaçao en Guyana. Trainers waren Ben Eykenduïn en de sergeant Dick Staphorst. De eerste nationale selectie bestond uit sergeant Dick Staphorst, de sergeant Hoever en de burgers L. Godfried, L. Schoonhoven, D. Truideman, J. Baars, H. Baars, J. van Tongeren, Samsoe en R. Kroon.

Nationaal Leger

Op 25 november 1975 hield de Nederlandse Troepenmacht in Suriname op te bestaan. Op die datum, de dag waarop Suriname staatkundig onafhankelijkheid werd, nam ons land alle staatsfuncties over. Voor de verzekering van zijn veiligheid werd een eigen Surinaamse Krijgsmacht gevormd. In 1980 werd de naam veranderd in Nationaal Leger.

Most of the training took place in the Princess Beatrix encampment, located fifty kilometers from Paramaribo, and surrounded by forest and savanna.

In 1957 the TRIS was in good shape. Not only had a balanced personnel structure been established, but the camps were modernized and the equipment updated. In that year the force received a combat shooting range OP Savannah (Savannah Observation Post) near the training ground at Zanderij.

A black day in the history of the force in Suriname was the death of six soldiers on February 26, 1955 at a mine explosion in the OP Savannah. In this accident a number of soldiers were severely wounded as well. The death of these six soldiers coming from the Netherlands did not leave their brothers in arms of the TRIS unmoved and the entire Surinamese community empathized with them.

The States of Suriname (the former parliament) came together on February 28, 1955 in a solemn public session to commemorate the six killed soldiers.

Contribution to the development of sport In addition to the military tasks the Dutch soldiers and their Surinamese counterparts were also active in music and sports. Former musicians of the military band and former athletes with whom we spoke called their stay in Suriname the best time of their lives. They typified this period as a life full of daring, adventure and camaraderie, but also with ups and downs.

As far as sports are concerned, the Dutch soldiers have always had great influence on the practice and experience of basketball, badminton and especially football and volleyball.

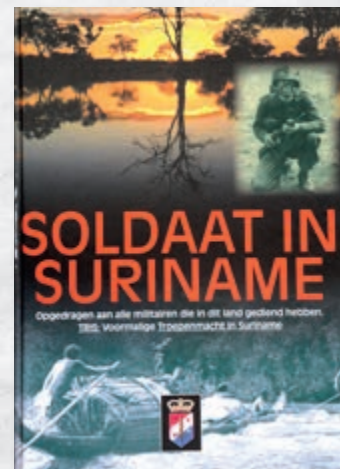
To promote the sport within the army, they founded the Military Football Association (MVV). MVV even became the champions of the Surinamese Football Association (SVB) in 1948 and 1949. One of the most famous footballers in the ranks of MVV was Andre Kamperveen (†). MVV still plays in the top division of the SVB, but under the name SNL (Sport association National Army).

The TRIS also played an important role in the development of basketball, volleyball and the badminton sport in Suriname. The only indoor sports facility in Suriname was built by the TRIS and handed over to the citizenry in 1963. After some modernization this hall was named the Ismay Van Wilgen Sports Hall. Especially the basketball sport received a new impetus.

The TRIS also made a substantial contribution to the establishment of a Surinamese volleyball league. The soldiers propagated the volleyball game and organized several tournaments where they actively participated. In 1967, the TRIS even had the initiative in the composition of the first national volleyball squad, who took on countries like Guyana and Curaçao. Trainers were Ben Eykenduin and Sergeant Dick Staphorst. The first national selection consisted of Sergeant Dick Staphorst, Sergeant Hoever and citizens L. Godfrey, L. Schoonhoven, D. Truideman, J. Baars, H. Baars, J. van Tongeren, Samsoe and R. Kroon.

National Army

On November 25, 1975 the Dutch forces in Suriname ceased to exist. On that date, the day Suriname became politically independent; our country took over all state functions. To insure its safety the Surinamese Armed Forces was formed. In 1980 the name was changed to National Army.

curaçao
north sea Jazz
festival
AUGUST 30 & 31, 2013

Please contact your preferred travel agent for special packages.

www.curaçaonorthseajazz.com www.curaçao.com

Thuiskomen in Paramaribo

Tekst: stichting Triskontakten, Fred van Stratum

Na het vertrek van het Amerikaanse leger, dat een groot deel van de Tweede Wereldoorlog in Suriname gelegerd was geweest, stond de regering in Nederland voor het feit een militaire macht in het leven te roepen die de 'Rijksdelen in De West' moesten beschermen. Nederland, toch al onder druk gezet door de problemen in Oost-Indië, heeft dit in die eerste jaren na de oorlog getracht te realiseren door binnen de totale krijgsmacht naar de juiste formule te zoeken. Het allereerste detachement dat in 1947 naar Suriname werd gezonden, waren dienstplichtigen van de KNIL, die in eerste instantie naar Oost-Indië zouden worden verscheept, maar uiteindelijk in Suriname terecht kwamen.

Ook een Stafbataljon van het Korps Mariniers werd op weg gestuurd om kwartier te maken in het koninkrijksdeel Suriname. Tot een permanente plaatsing is het echter nooit gekomen. In 1952-'53 was het de beurt aan het korps Commandotroepen, waarna uiteindelijk de Koninklijke Landmacht de eer kreeg toebedeeld dat in 1957 resulteerde in een origineel Surinaams leger: De Troepenmacht in Suriname. De Tris was geboren. Tot de onafhankelijkheid van Suriname in 1975 hebben de ca. 20.000 militairen van de Troepenmacht in Suriname zich ingezet om de vrede en veiligheid binnen de landsgrenzen te waarborgen. Jonge dienstplichtige militairen die voor een jaar naar Suriname werden uitgezonden en een zeer uitgebreide Junglettraining moesten volgen.

De tijd dat de laatste Trisser in Suriname verbleef ligt alweer zo'n 38 jaar achter ons. Die voormalige Trissers blijken echter een hechte groep militairen te zijn die nog steeds veel belang hechten aan een vriendschappelijke band met het land en de bevolking van Suriname. Zij, die na 'jaren' weer terug in Suriname komen, voelen dit als eindelijk weer thuis bij vrienden. Van dat 'in Nederland vergeten leger' zijn ruim 2000 oud-Trissers lid van de Stichting Triskontakten, Zwijndrecht. Een organisatie van vrijwilligers die de belangen van de oud-Trissers al vele jaren behartigt en zich vooral inzet om de contacten met Suriname levendig te houden.

Op 15 november a.s. wordt als zodanig in Paramaribo, in de directe omgeving van het Fort Zeelandia en met toestemming van de Surinaamse en Nederlandse overheid een uniek Trismonument onthuld door de minister van Defensie van Suriname mr. L.C.A. Latour en de Nederlandse generaal b.d. P.J.M. van Uhm. De Surinaamse overheid heeft speciaal voor dit gebeuren een commissie van belangrijke Surinaamse personen

samengesteld om de plaatsing van het monument (toch zo'n 10.000 kilo zwaar) te ondersteunen. Een monument grotendeels in graniet dat wordt onthuld ter ere van de 45 Surinaamse en Nederlandse militairen die tijdens hun dienstplicht in het land zijn omgekomen. Bovendien ziet de stichting het monument als een stilteplek voor familieleden om hun dierbare tijdens een bezoek aan Paramaribo te herdenken.

De sympathie en liefde voor het land en de bevolking van Suriname heeft er tevens toe geleid dat er in Zwijndrecht een volwaardig Trismuseum is geopend waar, naast het exposeren van legerattributen en het houden van reünies, ook de republiek Suriname een vooraanstaande rol speelt. Waar ook kan worden stil gestaan bij de vlag die bij de herbegraving van de militairen op de begraafplaats "Hodie Mihi Cras Tibi" in Paramaribo op 9 november 2010 de tombe bedekte. Om dit alles te kunnen communiceren geeft de Stichting Triskontakten het magazine 'Tris. Blad' uit, waarin veel van wat er tussen 1947 en 1975 gebeurde, wordt beschreven en afgebeeld.

We gaven het al eerder aan dat het monument in Paramaribo zeker bezocht zal gaan worden door familieleden en bekenden van de omgekomen militairen. De Stichting Triskontakten Zwijndrecht organiseert jaarlijks in november volledig verzorgde reizen met de SLM naar dit unieke land in het Amazonegebied, waarbij zowel de graftombe op de begraafplaats aan de Sophie Redmondstraat als het nieuwe Trismonument bij het Fort Zeelandia wordt bezocht.

Wilt u meer weten over de Stichting Triskontakten, neem dan contact op via www.triskontakten.nl of bel in Nederland met Irene van Wingerden telefoon (0031) 078 612 59 91. ➤

Coming Home In Paramaribo

After the departure of the U.S. military, that been stationed in Suriname for the larger part of the Second World War, the government of The Netherlands was facing the fact that a military power had to be created to protect the "Territories in the West". The Netherlands, already put under pressure by the problems in the East Indies, endeavored to achieve this in the first years after the war by searching for the right formula within the total of the armed forces. The first detachment that was sent to Suriname in 1947 were conscripts of the KNIL (Royal Dutch East-Indian Army), which initially were to be shipped to the East-Indies but eventually ended up in Suriname.

A Staff Battalion of the Marine Corps as well was sent on its way to be billeted in this part of the realm. A permanent placement, however, never materialized. In 1952 - '53, it was the turn of the Commando Corps, and in 1957 the Royal Army had the honor of being assigned, resulting eventually in the original Surinamese army: the TRoops In Suriname. The Tris was born. Until the independence of Suriname in 1975, the approximately 20,000 soldiers of the forces in Suriname dedicated themselves to ensure the peace and security within its borders. Young conscripts dispatched to Suriname for a year had to follow an extensive Jungle Training.

The time the last Tris soldier was in Suriname is already 38 years ago. But it appears as though those former Tris-members are a close group of servicemen who still attach great importance to friendly relations with the country and people of Suriname. Those who come back to Suriname after many years, experience it as being finally back home with friends. Of this forgotten army in The Netherlands over 2000 of them are member of the Foundation Tris Contacts, Zwijndrecht. An organization of volunteers who for many years have looked after the interests of the former Tris soldier and especially dedicate themselves to keeping the contacts with Suriname alive.

As such on November 15 next in Paramaribo, in the immediate vicinity of the Fort Zeelandia and with permission from the Dutch and Surinamese governments a unique Tris monument will be unveiled by the Minister of Defense of Suriname LCA Latour LL M and the retired Dutch General P.J.M. van Uhm. The Surinamese government has, especially for this event, commissioned a panel of prominent Surinamese

people to support the placement of the monument (weighing about 10,000 kilos). A monument largely in granite that is unveiled in honor of the 45 Surinamese and Dutch soldiers who died in the country during their military service. In addition, the foundation sees the monument as a sanctuary for families to commemorate their loved ones during a visit to Paramaribo

The sympathy and love for the country and the people of Suriname has also resulted in the opening of a fully-fledged TRIS museum in Zwijndrecht, where besides the exhibition of military attributes and the holding of reunions, the Republic of Suriname plays a prominent role as well. Also worth remembering is the flag that draped the tomb at the reburial of the soldiers in the cemetery "Hodie Mihi Cras Tibi" in Paramaribo on November 9, 2010. To be able to communicate all this the Foundation Tris Contacts publishes the magazine 'Tris Journal', in which much of what happened between 1947 and 1975, is described and illustrated.

We indicated already earlier that the monument in Paramaribo will certainly be visited by relatives and friends of the killed soldiers. The Foundation Tris Contacts Zwijndrecht organizes yearly in November comprehensive tours with the SLM to this unique country in the Amazon region, where both the tomb in the cemetery at the Sophie Redmond Straat as well as the new Tris monument at Fort Zeelandia can be visited.

If you want to know more about the Foundation Tris Contacts, please contact us via www.triskontakten.nl or call in The Netherlands Irene Wingerden at (0031) 078 612 59 91.

Het district Commewijne is een van de oudste cultuurgebieden van Suriname en heeft nog steeds veel bezienswaardigheden. Daardoor kan het toerisme, niet alleen voor buitenlanders, maar ook voor Surinamers, in dit deel van ons land een dynamische ontwikkeling tegemoet gaan. Peperpot Nature Park staat daarvoor model.

Desi Truideman

Peperpot Nature Park revisited

The district of Commewijne is one of the oldest cultural areas of Suriname and still has many attractions. As a result, tourism, not only for foreigners but also for Surinamese, can look forward to a dynamic development in this part of our country. Peperpot Nature Park is model for it.

Peperpot Nature Reserve

Omstreeks 1800 waren er in Suriname ongeveer 600 plantages waarvan de meeste in het district Commewijne lagen. Toen in 1863 de slavernij werd afgeschaft kregen de 51 slaven die op de Peperpot werkten, ook hun vrijheid. Om in de dringende behoefte aan arbeiders te voorzien moesten de eigenaren van Peperpot, net als alle andere plantage-eigenaren, hun toevlucht nemen tot contractarbeiders.

Als eersten werden Chinezen aangetrokken, gevolgd door Hindoestanen en later Javanen. Maar ook Creolen kwamen als contractarbeiders aan bod. Op deze manier kon de plantage in 1895 nog een redelijke productie halen: ruim 18000 kg. cacao, 1900 trossen banaan en ongeveer 3,5 ton mais.

Rond het begin van de 20e eeuw werden enkele plantages in de omgeving samengevoegd om efficiënter te kunnen produceren. Uit deze fusie ontstond de Cultuurmaatschappij Dordrecht en Peperpot, waar de Nederlandse Handelmaatschappij het beheer over voerde. De cultuurmaatschappij was een onderdeel van het grotere plantagecomplex Mariënborg, waar tussen 1898 en 1929 Hindoestanen (831) en Javanen (1276) werden tewerkgesteld. Van dat verleden is een aanzienlijk deel bewaard gebleven op de plantage Peperpot.

Niet alleen de cacao- en koffieaanplant verkeren in redelijk goede staat, maar ook de oude bedrijfsgebouwen zoals de loods, de directeurswoning en de kampong staan er nog.

Kampong (of kampung) is het Maleis woord voor een omheind erf, een verzameling woningen die zichtbaar door een omheining bij elkaar horen, of een klein dorp. Het merendeel van de Javanen die zich vanaf 1890 in Suriname vestigden als contractarbeiders kwam in kampongs te wonen. Het woord is in Suriname nog altijd gangbaar voor groepen woningen in de districten, en dan voornamelijk op (voormalige) plantages.

Bezoekers vinden er ook een natuurpark in ontwikkeling, dat beoogt op structurele wijze een bijdrage te leveren aan natuureducatie, onderzoek, biodiversiteit en ecotoerisme. Op 19 juni 2013 werd een belangrijke fase bereikt in het realiseren van deze plannen, toen het Wereld Natuur Fonds (WWF) Guianas, voor dit doel een bedrag van 305.000 US dollars schonk aan de beheerders van de plantage. WWF heeft eerder financiële donaties gedaan aan dit natuurpark omdat bij deze internationale organisatie bescherming van de natuur en biodiversiteit hoog op de agenda staan. Het centrum draagt de naam "Peperpot Nature Park" en beslaat een oppervlakte van 700 hectaren.

Bezienswaardigheden

Peperpot is voor de toerist een belevenisvolle besteding van de tijd. In het natuurpark met de weelderige flora en fauna komen natuurliefhebbers en "bird watchers" ruimschoots aan hun trekken. Er zijn fiets- en wandelpaden en in kano's kunnen boottochten worden gemaakt door de oude kanalen van de plantage.

Around 1800 there were about 600 plantations in Suriname. Most of them were situated in the district Commewijne. When slavery was abolished in 1863 the 51 slaves who worked at Peperpot, also received their freedom. To meet the urgent needs for laborers, the owners of Peperpot, like all other plantation owners, had to resort to contract workers.

The first to be recruited were Chinese, followed by Hindustani and later Javanese. But also Creoles were given a chance as indentured laborers. In this way, the plantation was still able to get a reasonable production in 1895: more than 18000 kg cocoa, 1900 banana bunches and about 3.5 tons of corn.

Around the beginning of the 20th century, some plantations in the area were amalgamated in order to produce more efficiently. Out of this merger arose the Culture and Society Dordrecht and Peperpot, managed by the Dutch Trading Company. The culture company was part of the larger Marienburg plantation complex, where between 1898 and 1929 Hindustani (831) and Javanese (1276) were employed. Of that past a significant part has been preserved on the Peperpot plantation.

Not only the cocoa and coffee plantations are in reasonably good condition, but also the old company buildings such as the shed, the director's house and the village are still standing. Kampong (or kampung) is the Malay word for a fenced in yard, a collection of homes that through a fence visibly belong together, or a small village. Most of the Javanese who settled after 1890

in Suriname as contract workers came to live in those compounds. The word is still prevalent in Suriname for groups of houses in the districts, and then mainly on (former) plantations.

Visitors also find under development a nature park which aims to contribute in a structured manner to environmental education, research, biodiversity and ecotourism. On June 19, 2013 a significant phase was reached in the realization of these plans, when the World Wildlife Fund (WWF) Guianas donated for this purpose an amount of 305,000 U.S. dollars to the managers of the plantation. WWF has in the past made financial donations to this nature park because protection of nature and biodiversity are high on the agenda of this international organization. The center carries the name "Peperpot Nature Park" and covers an area of 700 hectares.

Places of interest

For the tourist Peperpot is worth spending its time. Nature lovers and birdwatchers come into their own in this nature park with lush flora and fauna. There are biking and hiking trails and boat trips in canoes can be made in the old canals of the plantation. From Paramaribo Port Pepper is easily accessible. The trip is about the Wijdenbosch Bridge and then along the east-west route. After about 1.8 km turn right into the Pandit Murliweg which leads to the road to Peperpot. The plantation is also accessible by turning into the road opposite the police station in Meerzorg. Peperpot is located on the right bank of the Suriname River and is one of the oldest plantations in Suriname's history.

It was built by the British and existed already before the conquest of Suriname in 1667 by the Zealanders led by Abraham Crijnsen.

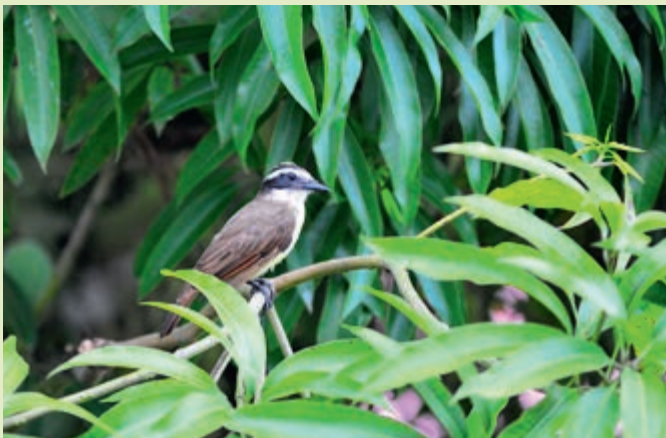
Initially coffee, cocoa and tobacco were grown. Later citrus as well. After the emancipation in 1863 contract workers were employed and about 1,600 ha of land cultivated. In 1998 all agricultural activities were discontinued due to insufficient profitability. There are still 200 people living at Peperpot, mostly descendants of Javanese contract laborers.

More developments

Plantation agriculture has been the base of Suriname's economy for more than three centuries. It is not surprising therefore that plantations with all their associated construction and water engineering works have impacted the regional architecture to a high degree.

The director's house, the coffee factory and shed, ingenious architectural samples from a bygone period are still intact. On plantation Peperpot all existing buildings have been restored as much and as far as possible.

The intention is to further restore the coffee warehouse and set up a museum and educational center on the second floor. In this space especially children will get ample information about the history of Commewijne. The plans also include the creation of a contemporary restaurant and bar, a small handicraft workshop, a souvenir shop, a small supermarket, a reception area and conference room.

Vanuit Paramaribo is Peperport gemakkelijk te bereiken. De heenreis gaat over de Wijdenboschbrug en vervolgens langs de Oost-Westverbinding. Na ongeveer 1,8 kilometer rechtsaf de Pandit Murliweg, die voert naar de Weg naar Peperpot. De plantage is ook te bereiken door de weg tegenover de politiepost van Meerzorg in te slaan. Peperpot ligt aan de rechteroever van de Surinamerivier en is een van de oudste plantages uit de Surinaamse geschiedenis. Het is door de Engelsen en bestond al voor de verovering van Suriname in 1667 door de Zeeuwen onder leiding van Abraham Crijnsen. Aanvankelijk werd er koffie, cacao en tabak verbouwd. Later ook citrus. Na de emancipatie in 1863 werden contractarbeiders ingezet en werd ongeveer 1600 ha grond in cultuur gebracht. In 1998 zijn alle landbouwwerkzaamheden gestaakt vanwege onvoldoende rendabiliteit. Op Peperpot wonen nu nog om en bij 200 personen, voornamelijk nakomelingen van Javaanse contractarbeiders.

Meer ontwikkelingen

De plantagelandbouw is meer dan drie eeuwen de basis geweest van Suriname's economie. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de aanleg van plantages met alle daarbij behorende bouw- en waterkundige werken, een grote invloed heeft uitgeoefend op de regionale architectuur.

De directeurswoning, de koffiefabriek en de koffieloods, vernuftige bouwkundige staaltjes uit een vervlogen periode, zijn nog in tact. Op plantage Peperpot zijn alle aanwezige opstallen zoveel en zover mogelijk gerestaureerd. Het ligt in de bedoeling de koffieloods verder op te knappen en op de tweede etage een museum en educatief centrum in te richten. In deze ruimte zullen vooral kinderen breedvoerig informatie krijgen over de geschiedenis van Commewijne.

Tot de plannen behoren voorts het opzetten van een eigentijds café-restaurant, een kleine handcrafts werkplaats, een souvenirwinkel, een kleine supermarkt, een receptie- en conferentiezaal. Het voornemen bestaat ook om ongeveer 60 koopwoningen op de plantage te bouwen. Deze woningen zullen te zijner tijd ook kunnen worden gehuurd. Door deze activiteiten wordt ook werkgelegenheid voor de plantagebewoners gecreëerd.

Enkele kampongwoningen zullen omgebouwd worden tot kampongbungalows met de bedoelingen deze te verhuren aan bezoekers, die eventueel willen overnachten. In het kader van de verdere ontwikkeling van het toerisme, vooral in Commewijne, wordt gedacht aan een toeristenroute waarvan de vestigingen Nieuw Amsterdam, Mariënborg, Fredrikshoop, Alliance, Braampunt en Peperpot deel uit maken. Op al deze locaties zijn genoeg interessante en historische objecten te vinden, die volgens deskundigen de moeite van het bezichtigen waard zijn, ook vanuit educatief oogpunt bezien.

Het Wereld Natuurfonds (WWF) heeft een belangrijke bijdrage geleverd bij de aanleg van het Natuurpark en de bijbehorende infrastructuur. Een 3,2 kilometer lang wandel- en fietspad loopt langs een der kanalen van de aangrenzende plantage Mopentibo.

Tussen de struiken en bomen in het natuurpark hebben veel vlinders en libellen, een grote verscheidenheid aan vogelsoorten, aapjes en luiaards hun habitat.

Het park heeft de kenmerken van een dierentuin, botanische tuin en een museum, waarin kan worden kennisgemaakt met delen van de inheemse of uitheemse fauna of flora en met historische bebouwing en bewoning. Het is een beschermd waardevol cultuurlandschap van behoorlijke omvang. ➤

The intention is also to build approximately 60 homes for sale on the plantation. In due course it will also be possible to rent these houses. Through these activities employment for the plantation residents is also created. Some kampong houses will be converted to compound bungalows with the intention to rent them to visitors who may eventually wish to stay overnight.

Within the scope of the further development of tourism, especially in Commewijne, a tourist route is being thought of including the locations Nieuw Amsterdam, Marienburg, Fredrikshoop, Alliance, Braampunt and Peperpot. In all these locations enough interesting and historical object are found, which according to experts are worth seeing, from an educational point of view as well.

The World Wildlife Fund (WWF) has made a significant contribution to the construction of the nature park and the associated infrastructure. A 3.2 kilometer long hiking and cycling path runs along one of the canals of the neighboring plantation Mopentibo. Between the shrubs and trees in the nature park a lot of butterflies and dragonflies, a large variety of birds, monkeys and sloths have their habitat.

The park has the characteristics of a zoo, botanical garden and a museum, where you can get acquainted with parts of the native or exotic fauna or flora and historic buildings and homes. It is a protected valuable cultural landscape of decent size. ➤

Salsuri
THE 9th INTERNATIONAL SALSA & ZOUK FESTIVAL IN SURINAME

Once a year, magic finds its way to Suriname

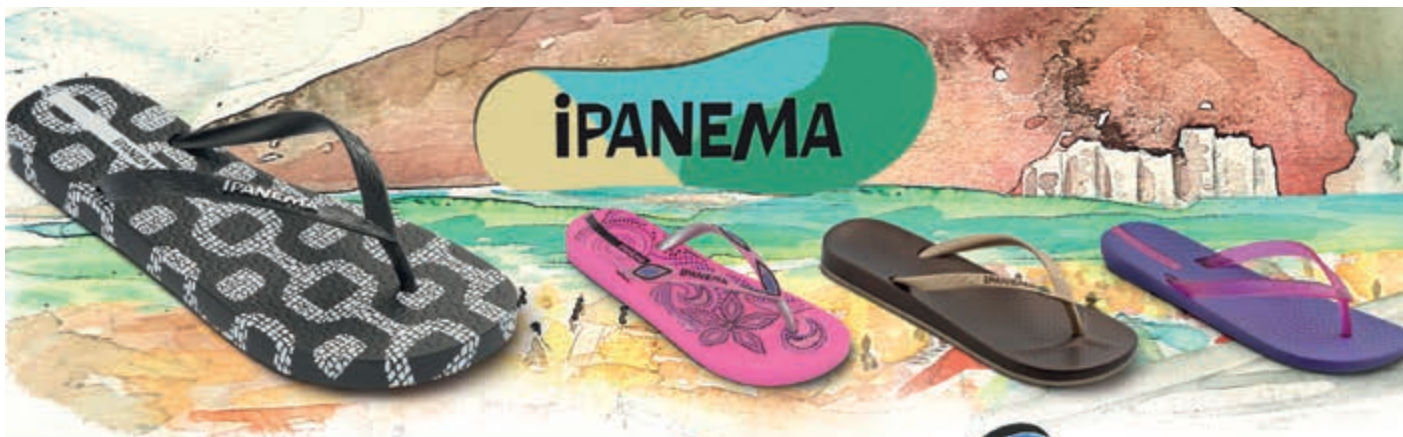
Salsuri, the ultimate Latin Dance Experience
Combining Salsa, Zouk, the Amazon & Great Food

2013 OCTOBER 23-27

5 NIGHTS OF
PURE EXOTIC ADVENTURE

More info: www.salsuri.com | info@salsuri.com

Official carrier **SURINAM AIRWAYS**

STEPS

your #1 shoe store in Suriname

schoenen om te zoenen!

- Jodenbreestraat #51
- Domineestraat #25
- Maagdenstraat #18
- Hoek Gompertstraat/ David Simonstraat #121

E-mail: info@steps.sr
 Web: www.steps.sr
 Tel.: 421121
 Fax: 426783

ROAM WITH TELE.G.

met één Tele.G. nummer
altijd en overal bereikbaar

met **voordelige** tarieven

Kijk op www.teleg.sr

Goede reis - Safe flight
Bon voyage - Boa viagem

Helpdesk: 152 | www.teleg.sr

Tele.G.
NAF' YU
Powered by Telesur

2013 en Suriname jubileert, jubileert en jubileert. Een driewerf jubileum ter ere van de herdenking van het voet aan wal zetten op Surinaamse bodem door de eerste Hindoestanen uit India 140 jaar geleden, de afschaffing van de slavernij 150 terug en de ontschepping van een eerste groepje uit Java afkomstige Chinezen 160 jaar terug in onze geschiedenis. Eigenlijk is de volgorde in deze opklimmende reeks niet juist maar dat heeft waarschijnlijk te maken met de data, onderscheidenlijk 5 juni, 1 juli en 20 oktober. Een afdalende reeks zou beter zijn geweest. Dat mag echter de pret niet drukken; niets om over te vallen.

Waar ik wel over struikel, is de aanduiding 140 jaar Hindoestaanse Immigratie en 160 jaar Chinese Immigratie. Want wie niet beter weet zou allicht kunnen denken dat de immigratie van Hindoestanen en Chinezen nog immer voortduurt. Nou, mooi niet. Daar is minstens twee mensenleeftijden geleden een eind aan gekomen. Aan de emigratie uit India in elk geval. Daarom zou het juist zijn te spreken van Herdenking 140 jaar Hindoestaanse Immigratie Verleden. Chinezen emigreren anno 2013 nog wel naar Suriname, maar niet als contractarbeiders. Hoewel...

Volgens sommigen is onder deze bevolkingsgroep nog steeds sprake van contractarbeid, maar in een aangepaste vorm. Een oud concept in een nieuw jasje gestoken, bij wijze van spreken. In mijn perceptie is dat niet van cynisme ontbloot. En dat geldt niet alleen de slavenhandel en de slavernij, maar in extremis ook de contractarbeid. Slavernij en slavenhandel zijn dan weliswaar afgeschaft, maar het oude criminele verschijnsel van handel in mensen is in een nieuw jasje gestoken, waar een extra dimensie aan is toegevoegd, onder een nieuwe

2013 and Suriname celebrates, celebrates and celebrates. A thrice celebration in honor of the remembrance of the landing on Suriname shores of Hindustani from India 140 years ago, the abolition of slavery 150 years ago and the disembarkation of a first group of Chinese from Java 160 years ago back in our history. In fact the sequence in this ascending series is not correct but it probably has to do with the data, respectively June 5th, July 1st and October 20th. A descending series would have been better. But never mind, it is nothing to be concerned with.

Something I am concerned with is the indication 140 years Hindustani immigration and 160 years of Chinese immigration. Because somebody that does not know any better would probably be inclined to think that the immigration of Hindustani and Chinese is going on until this day. Not on your life. It came to an end at least two human lifetimes ago. The immigration from India in any case. That is why it would be more accurate to speak of Remembrance 140 years Hindustani Immigration Past. In the year 2013 Chinese still immigrate to Suriname, but not as contract laborers. Although...

According to some there is in this population group still a question of contract labor, but in an adapted way. An old concept with a facelift so to speak. In my perception this is not entirely devoid of cynicism. And this not only apply to the slave trade and slavery, but in extremis to contract labor as well. Slavery and slave trade have been abolished, it's true, but the old criminal phenomenon of people trade got a facelift and received an extra dimension, under a new name: Trafficking in persons. This is nothing more than modern slavery of primarily

naam: Trafficking in persons. Dat is niets anders dan moderne slavernij van voornamelijk vrouwen en kinderen, met het oogmerk hen als goedkope arbeidskrachten te verkopen of voor seksuele exploitatie.

Met contractarbeid is het van hetzelfde laken een pak. De organisatie is veranderd maar het spel gaat vrolijk door. Er zijn drie soorten organisatieverandering.

- 1) Ontwikkeling: zelfde spel en regels maar in een andere vorm
- 2) Transitie: zelfde spel, andere regels
- 3) Transformatie: het spel en de regels veranderen.

Een metaforische vergelijking: Gladiatoren in het Romeinse Rijk van toen, zijn de voetballers van nu. Gladiatoren waren vechters voor het vermaak van de mensen. Ze vochten in een amfitheater (het Colosseum). Gladiatoren waren slaafgemaakten, die werden getraind om te vechten tot vreugde ende vermaeck van hun eigenaren en het publiek. Hoe beter een gladiator vocht, hoe meer hij waard was...hoe meer hij bij verkoop opracht. Maar gladiator zijn was geen beroep.

Voetballers, worden gekocht en verkocht; handel ontstaat en wordt beheerst door vraag en aanbod. Voetballers staan onder contract; hoe beter ze presteren, hoe groter hun marktwaarde. Als de prestaties na verloop van tijd, met het klimmen der jaren, minder worden, bepaalt de clubeigenaar wiens contract wordt opgezegd en wie weg mag. Eventueel terug naar zijn land van herkomst.

Slavernij, slavenhandel, contractarbeid. Ontwikkeling, transitie of transformatie? U mag zelf het antwoord geven. ➤

women and children, with the objective to sell them as cheap labor or for sexual exploitation.

With contract labor it is the same story all over again. The organization has changed but the play goes on merrily. There are three kinds of organization change.

- 1) Development: same game and rules but in a different format
- 2) Transition: same game, different rules
- 3) Transformation: the game and the rules change

A metaphorical comparison: Gladiators in the Roman Empire of those days, are the soccer players of today. Gladiators were fighters for the entertainment of the people. They fought in an amphitheater (the Coliseum). Gladiators were made slaves trained to fight for the pleasure and entertainment of their owners and the public. The better a gladiator fought, the more he was worth ... the better price he attracted when sold. But being a gladiator was not an occupation.

Soccer players are bought and sold; a market is created and governed by demand and supply. Soccer players are under contract: the better they perform, the higher their market value. When performances, with the passing of time, degrade, the club owner decides whose contract is terminated and who leaves. Eventually to his country of origin.

Slavery, slave trade, contract labor: Development, transition or transformation? You can supply the answer. ➤

Reistip:
Overnight-package
Colakreek

Begin en/of eindig uw verblijf in Suriname op Colakreek, nog geen 5 minuten verwijderd van de internationale luchthaven, J.A.Pengel.

Where culture meets nature...

Vóór reserveringen: METS Travel & Tours, Dr. J. F. Nassyiaan 2, Paramaribo, Tel: (597) 477088, Fax: (597) 422332, mets@sr.net, www.surinamevacations.com

www.newtech.sr

turn to the experts

110 years improving the world
We celebrate the anniversary of the invention of modern air conditioning by Willis Carrier

Dr. Willis Carrier

NEWTECH MEETS YOUR AIRCONDITIONING NEEDS

Op 5 juni precies 140 jaar geleden kwamen de eerste contractarbeiders uit India hier aan. De krant de West-Indiër maakte in de editie van 8 juni 1873 woordelijk het volgende bekend: "Met genoegen delen wij onzen lezers mede dat het schip Lalla Rookh, met koelies uit Brits Indie, voor het fort Nw. Amsterdam is ten anker gekomen. Van de ingeschepte 380 immigranten, zijn op reis 11 overleden." Zo begon de Hindostaanse immigratie in Suriname. De nakomelingen van de immigranten die na hun contractperiode ervoor kozen hier te blijven hebben hun stempel gedrukt op de moderne Surinaamse samenleving.

Ivan Cairo

Uitbundige viering 140 jaar Hindostaanse Immigratie

Exuberant celebration 140 years Hindustani Immigration

On June 5, exactly 140 years ago, the first indentured laborers from India arrived here. The newspaper the West Indian made in the edition of June 8, 1873 verbatim the following announcement: “We are delighted to inform our readers that the ship Lalla Rookh, with coolies from British India, has dropped anchor at fort New Amsterdam. Of the embarked 380 immigrants 11 died during the voyage”. Thus began the Hindustani immigration in Suriname. The descendants of immigrants who chose to stay at the expiration of their contract have left their mark on modern Surinamese society.

De hindostaan is ongetwijfeld een belangrijk segment in de Surinaamse multi-etnische en culturele bloementuin. Maar hoe ging het in zijn werk?

In Nederland kwam in de veertiger jaren van de 19de eeuw de discussie op gang om de slavernij in de Nederlandse koloniën af te schaffen. Uiteindelijk werd de mensonterende slavernij op 1 juli 1863 afgeschaft. Dit betekende meteen een groot tekort aan arbeidskrachten op de plantages.

De Portugezen hadden voor hun plantages Chinezen gehaald en de Nederlanders volgden hun voorbeeld. Die haalden arbeiders uit het toenmalige Brits-Indië, het huidige India. De rechten en plichten van de contractarbeiders werden vastgelegd in het Traktaat dat op 8 september 1870 in werking trad. Met dit traktaat kregen planters toestemming om uit andere delen van de wereld contractarbeiders naar Suriname te halen.

“ In 1916 kwam het laatste transport van 300 contractarbeiders uit India in Suriname aan. ”

Na het uitdienen van hun contract zouden ze teruggebracht moeten worden naar hun land van herkomst. Tussen 1873 en 1916 kwamen iets meer dan 34.000 hindostanen, 80 procent hindoes en 20 procent moslims, naar Suriname.

Het schip, Lalla Rookh, met de eerste groep landverhuizers kwam uit Calcutta en bestond overwegend uit mensen die de extreme armoede in hun land wilden ontvluchten.

Ruim één derde van de immigranten ging na hun vijfjarige contractperiode terug naar India. Het opkomend nationalisme in de koloniën bracht een plotseling einde aan deze uitbuitingsvorm die in Brits-Indië ook gezien werd als een verkapt vorm van slavernij.

Poenale sanctie

De hindostanen waren verplicht 5 jaar op de plantage te werken, 7 uren per dag op het veld of 10 uren per dag in de fabriek, 6 dagen per week. Wie zijn contract niet had uitgediend werd strafrechtelijk vervolgd wegens contractbreuk. De arbeiders uit Brits-Indië verbonden zich door contract onder poenale sanctie.

The Hindustani is undoubtedly an important segment in the Surinamese ethnic and multi-cultural flower garden. But how did it work? In the Netherlands in the forties of the 19th century a debate was started whether to abolish slavery in the Dutch colonies. Eventually the degrading slavery was abolished on July 1, 1863. This immediately meant a shortage of labor on the plantations.

The Portuguese had taken Chinese for their plantations and the Dutch followed their example. They fetched workers from the then British India, modern India. The rights and obligations of the contract workers were laid down in the treaty which came into force on September 8, 1870. With this treaty planters were allowed to bring indentured laborers to Suriname from other parts of the world. After serving their contract, they would have to be returned to their country of origin. Between 1873 and 1916 just over 34,000 Hindustani, 80 percent Hindus and 20 percent Muslims, came to Suriname.

The ship, Lalla Rookh, with the first group of emigrants came from Calcutta and consisted mainly of people who wanted to flee the extreme poverty in their country. More than a third of the immigrants went back to India at the expiration of their five-year contract

The rising nationalism in the colonies brought a sudden end to this form of exploitation that was also seen in British India as a disguised form of slavery.

Penal sanction

The Hindustani were obligated to work five years on the plantation seven hours a day in the field or 10 hours a day at the

“ In 1916 the last transport of 300 indentured laborers arrived in Suriname from India. ”

factory, six days a week. Those who had not served out their contract were prosecuted for breach of contract. The workers from British India agreed to a contract under penal sanction. That meant that for breach of contract no civil, but criminal provisions were in force and for example a plantation owner could impose heavy penalties on workers as long as they were under contract.

The penal sanction was a form of punishment that existed in both the Dutch East Indies and Suriname. This punishment was part of the Coolie ordinance of 1880 and determined that a planter could impose unlimited harsh penalties he found suitable on his coolies, including fines. So the planter was police, prosecutor and judge at the same time.

By Regulation of September 8, 1947 (No. 140 GB) the penal sanction was officially abolished in Suriname on January 1, 1948. In 1916 the last transport of 300 indentured laborers arrived in Suriname from India. In 1922 the Emigration Act formally put an end to the transportation of contract workers.

Die hield in dat voor contractbreuk geen burgerrechtelijke, maar strafrechtelijke bepalingen van kracht waren en bijvoorbeeld een plantage-eigenaar aan arbeiders zolang deze onder contract stonden zware straffen kon opleggen. De poenale sanctie was een strafvorm die in zowel Nederlands-Indië als Suriname bestond. Deze strafmaatregel was een onderdeel van de Koelieordonnantie van 1880 en bepaalde dat een planter zijn koelies onbeperkt strenge straffen mocht opleggen die hij zelf geschikt vond, inclusief boetes. De planter was daarmee politie, openbare aanklager en rechter tegelijk. Bij verordening van 8 september 1947 (GB no. 140) werd met ingang van 1 januari 1948 de poenale sanctie officieel in Suriname afgeschaft. In 1916 kwam het laatste transport van 300 contractarbeiders uit India in Suriname aan. In 1922 maakte de Emigration Act formeel een eind aan het vervoer van contractarbeiders.

Veel activiteiten

In de districten Nickerie, Saramacca en de hoofdstad Paramaribo werd flink uitgekapt met allerlei activiteiten. De Surinaamse Worstel Federatie organiseerde Beach Wrestling-wedstrijden in Saramacca, die veel publiek op de been bracht. Twaalf worstelaars uit Saramacca, Nickerie, Commewijne, Paramaribo en Wanica kwamen in zeer enerverende matches tegen elkaar uit. Het publiek was door het dolle heen bij het zien van hoe de 'gladiatoren' elkaar bekampten in het mulle zand van een zelf gemaakt strand; het ging er soms hard aan toe.

Daarnaast werden ook een landbouwtentoonstelling, een tentoonstelling van de Hindostaanse cultuur, klederdracht, muziekinstrumenten en gebruiksvoorwerpen gehouden evenals diverse andere sportactiviteiten. De dag begon in dit district met een vlaggenparade, gevolgd door een kranslegging bij het Lalla Rookh monument en een defilé van leger, politie en brandweer. Het publiek werd ook getraceerd op een watersportevenement, baithak gana, een duck-curry cook-out, waarbij teams van de zes ressorten van het district het tegen elkaar hebben opgenomen.

Nickerie kende negen dagen van activiteiten zoals een eenheidsloop langs alle monumenten in het district en het leggen van bloemstukken bij deze gedenkplaatsen. Ook weden 40 markante Nickerianen gedecoreerd. Het programma bestond uit hindostaanse culturele zang-, dans-, muziek- en toneeluitvoeringen, lezingen en multiculturele shows en optredens. De 'londa ke naach' wat letterlijk dans van een jongen betekent, werd ook zeer gewaardeerd door het publiek. Ook is er een tentoonstelling gehouden waar alle culturen op vertegenwoordigd waren.

In de hoofdstad lukte het de regen niet om spelbreker te zijn bij het feestgedruis. Enthousiaste kinderen renden vrolijk mee met felgekleurde en prachtig versierde praalwagens bij een optocht vanaf het Lalla Rookhgebouw naar het Onafhankelijkheidsplein. Op de wagens werd uitbundig gedanst en heel Paramaribo leek langs de route te staan om de deelnemers in de stoet toe te wuiven. Op de praalwagens dansten niet alleen nazaten van de contractarbeiders, maar ook mensen uit andere bevolkingsgroepen. Het plechtigste moment was toch wel de kranslegging en bloemenhulde bij het monument van Baba en Mai. Ook het beeld Mama Sranan pal naast Baba en Mai werd met malas omhangen.

Een Mala of Japa Mala is een gebedsketting die vaak door Hindoes en Boeddhisten gebruikt worden. Het is een gebedssnoer gemaakt van 108 kralen, maar er bestaan ook andere aantallen maar meestal deelbaar door 9. De mala wordt hoofdzakelijk gebruikt om het tellen bij te houden van een mantra of voor een specifieke Godheid of heilige. In Suriname worden meestal bloemen malas (bloemenkrans) gebruikt.

“ Immigration Day is a pre-eminent moment to be happy that we are here and be proud to work in and for this country ”

Many activities

In the districts of Nickerie, Saramacca and the capital Paramaribo they let fly with all kinds of activities. The Surinamese Wrestling Federation organized beach wrestling competitions in Saramacca, which attracted many visitors. Twelve wrestlers from Saramacca, Nickerie, Commewijne, Paramaribo and Wanica fought each other in very exciting matches. The audience was besides itself when seeing how the 'gladiators' faced each other in the soft sand of a self-made beach; sometimes the going got tough.

In addition, also an agricultural exhibition, an exhibition of the Hindustani culture, costumes, musical instruments and utensils was held as well as various other sport activities.

The day began in this district with a flag parade, followed by a wreath laying at the Lalla Rookh monument and a parade of military, police and firefighters. The audience was also treated to a water sports event, Baithak gana, a duck-curry cook-out, where teams of six constituencies of the district competed against each other.

Nickerie knew nine days of activities such as a unity walk past all the monuments in the district, and the laying of flower arrangements at those memorials. Also 40 prominent citizens of Nickerie were decorated.

The program consisted of Hindustani cultural song, dance, music and theater performances, lectures and multi-cultural shows and performances. The 'Londa ke naach' which literally means dance of a boy, was also highly appreciated by the audience. There is also an exhibition where all the cultures were represented.

In the capital the rain could not manage to be a spoilsport of the festivities. Enthusiastic children ran happily along with the brightly colored and beautifully decorated floats in a procession from the Lalla Rookh building to Independence Square.

The floats were shaking under the exuberant dancing and it seemed like the whole of Paramaribo was standing along the route to wave at the participants in the parade. On the floats not only descendants of indentured laborers were dancing, but people from other ethnic groups as well.

The most solemn moment was surely the wreath laying and floral tributes at the memorial of Baba and Mai. The statue of Mama Sranan right next to Baba and Mai was also garlanded with malas. A Mala or Japa Mala is a prayer chain commonly used by Hindus and Buddhists. It is a rosary made of 108 beads, although other numbers are used but then divisible by 9. The mala is mainly used to keep track of the number of mantras or a specific deity or saint. In Suriname mostly flowers malas (flower garland) are used.

The arrival of the boat at the Waterfront, supposed to represent the Lalla Rookh with immigrants, also attracted a lot of attention. At the Independence Square a cultural program featuring a play in which the arrival and life of the immigrants was portrayed, was well appreciated. But also the Maroon dance, the drama play Shri Ram Desh and the singing received much praise.

Uitbundige viering 140 jaar Hindostaanse Immigratie

De aankomst van de boot, die de Lalla Rookh met immigranten moest voorstellen, aan de Waterkant trok ook veel bekijks. Op het Onafhankelijkheidsplein werd daarna een cultureel programma afgewerkt, waarbij het toneelstuk waarin de komst en het leven van de immigranten werden uitgebeeld, goed in de smaak viel. Maar ook de marondans, het dramaspel Shri Ram Desh en het gezang oogsten veel lof.

Oproep president

"Bij de viering van de Onafhankelijkheid bijvoorbeeld, sta je vooral stil bij de koloniale overheersing en andere zaken. De immigratiedag is bij uitstek het moment om blij te zijn dat we hier zijn en met trots werken in en aan dit land", zei Ashwin Adhin, voorzitter van de commissie herdenking 140 jaar Hindostaanse Immigratie. Hij hoopt dat zelftrots ook bij de viering van 150 jaar afschaffing van de slavernij en 160 jaar Chinese immigratie de aandacht zal hebben. "Wij moeten per activiteit zoeken naar een bindingspunt dat alle groepen samenbrengt. Bij de immigratie is dat de eigen trots."

President Desi Bouterse riep burgers op om waarden en normen te koesteren en samen te werken aan natievorming. Daarna werd gelopen naar het monument van Baba en Mai waar vicepresident Robert Ameerali de bloemenhulde werd gebracht.

Onderscheiden voor verdienste

De Organisatie Hindoe Media Suriname en de Culturele Unie Suriname hebben 140 Surinamers gedecoreerd in het Flamboyant Park. Onder de gedecoreerden zijn bekende Surinamers die een grote bijdrage hebben geleverd aan de ontwikkeling van Suriname.

Personen als Eddy Jharap, voormalig Staatsolie-directeur, Kries Kalipdewsingh, Faried Pierkhan, John Krishnadath, Chandrikapersad Santokhi, Radjkoemar Randjietsingh, Shabier Ishaak, Lila Gobardhan-Rambocus en Rudi Balak werden voor het voetlicht geplaatst en kregen als waardering voor hun prestaties een sjerp omgehangen en daarnaast een certificaat en een presentje. 🏆

“ De immigratiedag is bij uitstek het moment om blij te zijn dat we hier zijn en met trots werken in en aan dit land ”

Call President

"At the celebration of Independence, for example, you mainly dwell upon the colonial domination and other issues. Immigration Day is a pre-eminent moment to be happy that we are here and be proud to work in and for this country," said Ashwin Adhin, chairman of the committee commemoration 140 years Hindustani Immigration. He hopes that self-pride will also get attention at the celebration of 150 years abolition of slavery and 160 years Chinese immigration.

"For each activity we must find a bond that brings all the groups together. With immigration this is self-pride". President Desi Bouterse called on citizens to nurture values and norms and work together towards nation building. Then everybody walked to the monument of Baba and Mai where Vice President Robert Ameerali paid the floral tribute.

Decorated for merit

The Organization Hindu Media Suriname and Cultural Union Suriname have decorated 140 Surinamers in Flamboyant Park. Among the decorated are prominent Surinamers who made a substantial contribution to the development of Suriname.

People like Eddy Jharap, former State Oil director, Kries Kalipdewsingh, Farid Pier Khan, John Krishnadath, Chandrikapersad Santokhi, Radjkoemar Randjietsingh, Shabier Ishaq, Lila Gobardhan-Rambocus and Rudi Balak were placed in the spotlight and got in appreciation of their performance a sash hung around as well as a certificate and a small gift. ➤

DRIVEN

Avis puts you in control with a diverse fleet. You can choose from some of the quietest cars on the road. So get in and get away from it all.

Main office phone +597 551158
Torarica Hotel phone +597 421567
J.A. Pengel Airport
avissuriname.com

AVIS

 Budget

A car for every budget!

MAIN OFFICE
phone +597 457 363 / 450 447
TORARICA HOTEL CASINO
phone +597 473 686
J.A. PENGEL AIRPORT
phone +597 457 363
reservations@budgetsuriname.com

shana

Find us on facebook.com/shanashopssuriname

NEW
SUMMER
COLLECTION
prices starting at
SRD 20

STORES
DOMINEESTRAAT
HERMITAGE MALL
MARETRAITE MALL

WINNER'S DESTINATION

Savannah
Hotel & Casino

Anamoestraat 9 | Paramaribo | Suriname | Phone: +597 459166

Deze verhandeling begint met het intrappen van een open deur: Suriname is een multiculturele samenleving. Maar open deur of niet, die multiculturaliteit wordt dezer dagen goed in beeld gebracht bij de feestelijke herdenking van een drietal keerpunten in onze geschiedenis. Wat die drie keerpunten zijn is door andere schrijvers elders in dit magazine uitvoerig beschreven. Dat ontslaat mij van de verplichting om op deze plek daarop in te gaan.

Maar ik wil daar wel op inspelen met aan te tekenen dat culturen veranderlijk zijn en elkaar beïnvloeden, zodra de dragers van een cultuur in contact komen met dragers van een andere cultuur. 'Cultuur' heeft verschillende betekenissen, maar wordt ook wel gebruikt om gewoonten aan te duiden. Volksgewoonten (tradities) zoals volksmuziek, volksdansen, klederdacht, religieuze rituelen zijn onderwerp van cultureel erfgoed. Traditionele gerechten, en uiteraard hun bereidingswijze, worden ook tot het cultureel erfgoed gerekend, maar worden ondergebracht onder de noemer culinair erfgoed. Een mooi voorbeeld hiervan is koken op de chulha.

Niet alleen de zintuiglijke ervaring speelt hierbij een rol, maar ook de sociale impact van het gezamenlijk eten en de oorsprong daarvan. Dat maakt gerechten bereid op deze traditioneel Indiase manier tot een belevingskeuken.

De chulha

Een chulha is de Indiase versie van een stove, een vuurpot, maar dan niet van metaal. De originele chulha is een kookinrichting in de vorm van een hoefijzer gemaakt van een mengsel van klei, fijngehakt stro, zemel –als die voorhanden was– en koeienmest. Dit mengsel werd gekneet en vormgegeven, zoals pottenbakkers dat doen. Eenmaal voor gebruik gereed, werden stukken droog hout als brandstof in de chulha geschoven en in brand gestoken.

Door de verhitting ontstond een chemische verbinding tussen klei en stro, wat een steenharde kookinrichting opleverde, sterk genoeg om potten en pannen te dragen. De chulha werd regelmatig met leem bepleisterd om

Chulha, de aloude Indiase vuurpot

Voorbeeld van een culinair erfgoed

vorm en draagvermogen te behouden. Het maken van een chulha is in principe dus hetzelfde als het maken van een stuk keramiek. Keramiekstukken werden soms eerst in de zon gedroogd en daarna in een keramiekoven gebakken. Maar de chulha is de 'oven' en daarom zou je die best een keramische vuurpot kunnen noemen.

Het proces van het maken van een goede chulha vertoont ook veel gelijkenis met het maken van bakstenen. Bakstenen worden na in vorm te zijn geperst, als regel eerst in de zon gedroogd en daarna in een oven gebakken. Door het bakken in de oven worden de capillaire buisjes in de steen afgesloten, waardoor deze het vermogen om water op te nemen verliest. Bij de chulha gebeurt hetzelfde, maar op een andere manier. Daarom is het belangrijk om de chulha op gezette tijden te pleisteren, om eventuele barsten, scheuren en poreuze openingen te dichten.

Want stel je voor dat je een pot op vuur hebt staan, die in een onbewaakt moment overkookt. Je chulha zou dan vocht opnemen, zacht worden en in elkaar zakken! En dat moet je niet hebben. Gebruik was de chulha vast te zetten op een soort aanrecht, dat met dezelfde kleimortel als de chulha werd gepleisterd. De kookinrichting werd daarmee stationair; hij kon dus niet verplaatst worden.

Wat bij de Hindoestanen de chulha was/is, was/is later bij de Creolen de kôrpatoe (koolpot). Dat was een echte vuurpot van gietijzer waarin houtskool als hittebron werd gebruikt. Er was ook een uitvoering in keramiek, meestal het handwerk van de Indianen. De koolpot was uitgerust met een rooster en een treeft, een ijzeren driehoek, die werd gebruikt om de afstand tussen de brandende houtskool en de bodem van de pot/pan te vergroten en op die manier de hitte te verminderen, zeg maar gas terug te nemen.

Chulha, the ancient Indian cooking stove

Example of a
culinary heritage

This discourse begins by forcing an open door: Suriname is a multicultural society. But open door or not, that multiculturalism is well expressed these days in the celebration of three turning points in our history. What these three turning points are is extensively described elsewhere in this magazine by other writers. That relieves me of the obligation to address it here.

But I want to respond to it by making a note that cultures are variable and affect each other, as soon as the bearers of a culture come into contact with bearers of another culture. 'Culture' has different meanings, but is also used to denote habits. Popular habits (traditions) such as folk music, folk dances, costumes, religious rituals are the subject of cultural heritage. Traditional dishes, and of course their method of preparation are also included in the cultural heritage, but are classified under the heading of culinary heritage. A good example is cooking on a chulha.

Not only the sensory experience plays a role, but also the social impact of the communal meal and its origin. That makes dishes prepared in this traditional Indian way a culinary experience.

The chulha

A chulha is the Indian version of a stove, but

not of metal. The original Chulha is a cooking device in the form of a horseshoe made from a mixture of clay, finely chopped straw, bran-if available - and cow manure. This mixture was kneaded and shaped, as potters do it. Once ready for use, pieces of dry wood as fuel were put in the chulha and burned.

The heating created a chemical bond between clay and straw, yielding a hard cooker, strong enough to carry pots and pans. The chulha was regularly plastered with clay to maintain shape and capacity. Making a Chulha is basically the same as the making of a piece of ceramics. Pieces of ceramics were sometimes first dried in the sun and then baked in a pottery oven. But the chulha is the 'oven' and you could easily call it a ceramic stove.

The process of making a good Chulha also exhibits many similarities to the making of bricks.

After being pressed into shape, bricks are as a rule first dried in the sun and then baked in an oven. By baking in the oven, the capillary tubes in the stone are sealed, whereby it loses the ability to take up water. The same thing happens in a chulha, but in a different way.

Therefore it is important to plaster the chulha at regular intervals to seal eventual cracks, and porous openings. Just imagine that you have a pot on the fire that boils over during an unguarded moment. Your chulha would absorb moisture, become soft and collapse! And that is something you do not need.

The custom was to put the chulha on a kind of counter that was plastered with the same clay mortar as the chulha. The cooking device became then stationary, it could not be moved. What for the Hindus was / is the chulha, was / is for the Creoles later the kôrpatoe (stove).

Anders dan de chulha kon de kōrpatoe echter wel worden verplaatst.

Een ander verschil is dat de koolpot binnenshuis werd gebruikt Maar de chulha niet.

Dat kon ook niet vanwege de rookontwikkeling als het hout eenmaal begon te branden.

Philips Design bekroond met 'Eco-Chulha'

Deze traditionele wijze van koken is nog steeds in tal van landelijke regio's in Azië, vooral India, de meest gangbare manier van koken. In huis, met open houtvuur waarbij de rook blijft hangen, kampen veel mensen met gezondheidsproblemen. Jaarlijks sterven 1,6 miljoen mensen aan de gevolgen van het inhaleren van de ongezonde rook door het binnenshuis koken op een chulha. Naast de gezondheidsredenen zijn er ook ecologische en economische redenen, waaronder een reductie van het te gebruiken brandhout met 50% dat maakte dat Philips Eindhoven een rookvrije oven: 'de Eco Chulha' introduceerde.

Deze chulha is het eerste resultaat van de 'Philanthropy by Design Program'.

In 2005 startte Philips met dit filantropisch programma waarbij het zoeken naar en ontwikkelen van duurzame oplossingen voor de minder bedeelden in de maatschappij centraal staat. Significant was de samenwerking en support van de lokale NGO's die vooral betere levensomstandigheden proberen te creëren voor de laagste inkomens, onder meer door het stimuleren van lokaal ondernemerschap gebaseerd op lokale behoeften en condities.

Samen met deze lokale stakeholders en NGO's kwam Philips tot het ontwerp van dit innovatieve, duurzame en gezonde kookfornuis. In het kader van zijn filantropische bijdrage tot duurzame ontwikkeling, biedt Philips Design lokale actoren de kans om de intellectuele eigendom gratis te gebruiken. Het relatief goedkope productieproces stimuleert het plaatselijk ondernemerschap en men krijgt de nodige opleiding om de fornuizen te produceren. Het ontwerp van deze chulha heeft diverse Awards ontvangen waaronder Bronze IDEA Ecodesign Award 2008, de INDEX Award 2009. Inmiddels is ook in delen van Afrika deze 'low cost chulha' geïntroduceerd.

De chulha werd daarom in een aparte, vrijstaande bijkeuken ondergebracht of ook wel gewoon in de open lucht. Bijkeukens werden bij vrijwel alle behuizingen (van Hindoestanen) op het platteland aangetroffen.

Koken op de chulha

Koken op een chulha, de traditionele Indiase manier van koken op open houtvuur, werd 140 jaar geleden door Indiase contractarbeiders meegenomen naar Suriname, net als de chulha zelf. Koken is een kunst...en goed koken al helemaal. Niet omdat koken zo moeilijk is, maar omdat het een creatieve bezigheid is. Omdat het nieuwe smaken en impressies doet ontdekken; eigenlijk een voortdurend experimenteren. Omdat het anderen laat meegenieten. En omdat het meer is dan een handvol ingrediënten gaar koken.

Volgens kenners van de Surinaamse keuken behoort roti (een Indiase spijs) tot de top 5 meest gegeten gerechten. Maar dan wel roti met doks. En om het helemaal mooi te maken, doks bereid op de chulha! Doks is de Surinaamse verbastering van duck; in gewoon Nederlands eend dus. Niet zomaar een eend, maar zeer waarschijnlijk een gedomesticeerde soort Muskuseend (Muscovy Duck).

Duck curry is zeer populair. Niet alleen onder Hindoestanen en stellig niet alleen in Suriname. Er worden hier zelfs duck curry kookwedstrijden gehouden waar internationale teams aan deelnemen. Het concept is simpel. Elk team dient ter plekke waar de wedstrijd wordt gehouden doks klaar te maken in curry (masala). Een jury beoordeelt de klaargemaakte doks, de duck curry (eigenlijk curry duck) op de criteria aroma, smaak en malsheid.

Malsheid kán te maken hebben met de leeftijd van de doks; een jonge doks is natuurlijk zachter en sappiger dan een ouwe taaie.

Maar aroma en smaak hebben ontegenzeggelijk te maken met de bereidingswijze. Over kruiden en marinieren praten we niet, want die zijn allemaal in de masala verwerkt. Het gaat zuiver om het koken. En daar geeft de chulha de doorslag. Volgens velen heeft de 'karakteristieke' smaak van de chulha doks te maken met de houtsoort. Met het houtvuur dat als hittebron wordt gebruikt.

Omdat de aromatische oliën uit dat hout op het vlees in de pan zouden neerslaan. Dat is best wel mogelijk, maar lijkt niet erg waarschijnlijk. Een chulha is immers geen grill! Nee, daar speelt iets anders in mee: de kunst van het beheersen van de hittebron. Weten wanneer de stukken brandhout moeten worden teruggetrokken en hoever. Want daar gaat het om. Het vuur moet niet te hoog, maar ook niet te laag branden.

Koken op de chulha doe je met gevoel. Met veel meer gevoel dan op een elektrische plaat of een gaspitt. En daar zit het verschil. Daarom is koken op de chulha, en meer in het bijzonder het bereiden van doks, ander vlees of zelfs vis, nog steeds enorm populair. Je kunt het verschil tussen voedsel bereid mét of zónder gevoel duidelijk proeven. Er zijn tig mannen en over de hele wereld die dat beweren.

Traditie koesteren

Echte chulha's komen we tegenwoordig nog maar sporadisch tegen. Dat waren ambachtelijke werkstukken waar nu weinig mensen nog tijd voor over hebben.

De moderne chulha is niets anders dan drie 4 of 8 duim stenen in een u-vorm opgesteld. Hout erin, de brand erin en klaar is kees. Gemak dient de mens; maar zo gaat de traditie verloren. En dat terwijl dit culinaire erfgoed juist moet worden gekoesterd.

Al was het alleen maar omdat eten een sociale bezigheid is. ➤

Chulha, the ancient Indian cooking stove

That was a real cast iron stove which used charcoal as a heat source. There was also a ceramics version, usually the handiwork of Amerindians. The stove was equipped with a grate and a trivet, an iron triangle, which was used to increase the distance between the burning charcoal and the bottom of the pot / pan and to reduce the heat in this way, to throttle down so to speak.

Unlike the chulha the kôrpatoe could however be moved. Another difference is that the stove was used indoors. But not the chulha.

This was impossible because of the smoke output once the wood began to burn. The chulha was therefore placed in a separate, detached utility kitchen, or sometimes just in the open air. Utility kitchens were found in almost all (Hindu) homes in the countryside.

Cooking on the chulha

Cooking on a chulha, the traditional Indian way of cooking on an open wood fire, was taken 140 years ago by Indian indentured laborers to Suriname, like the chulha itself. Cooking is an art ... and good cooking totally. Not because cooking is so difficult, but because it is a creative activity. Because it makes one discover new tastes and impressions; actually an ongoing experiment. Because it lets others enjoy it. And because it is more than cooking a handful of ingredients. According to experts of the Surinamese cuisine, roti (an Indian food) is among the top five most eaten food. But then roti with docks (duck). And the icing on the cake is duck prepared on the chulha!

Docks is the Surinamese corruption of the English word duck. Not just a duck, but most likely a type of domesticated Muscovy duck. Duck curry is very popular. Not only among Hindus and certainly not just in Suriname. There are even duck curry cooking competitions held here where international teams participate.

The concept is simple. Each team must prepare curry duck at the place where the match is held. A jury evaluates the prepared curry duck on the criteria aroma, flavor and tenderness. Tenderness may have to do with the age of the duck; a young duck is naturally softer and juicier than a tough old one. However, aroma and flavor are undeniably connected with the preparation method. We do not talk about seasoning and marinating because they are all incorporated into the curry. It is purely about cooking. And that tips the scales in favor of the chulha. According to many, the characteristic flavor of the chulha duck has to do with the type of wood that is used as a heat source.

Because the aromatic oils from the wood would precipitate on the meat in the pan. That is quite possible, but seems unlikely. After all, a chulha is not a grill! No, something else is at play here: the art of controlling the heat source. Knowing when the pieces of firewood should be withdrawn and how far. Because that's the point. The fire should not burn too high, nor too low. Cooking on the chulha is done with feeling. With a lot more feeling than on an electric plate or gas burner. And that is the difference. Therefore cooking on a chulha, and in particular the preparation of duck, other meat or even fish, is still enormously popular. You can clearly taste the difference between food prepared with or without feeling. There are umpteen men around the world who will claim just that.

Nurture tradition

Nowadays real chulha's are found only sporadically. They were crafted pieces of work where few people have now the time for. The modern chulha is nothing more than three or four 8-inch cement stones arranged in a U-shape.

Philips' 'Eco-Chulha' design awarded

This traditional method of cooking is still in many rural regions in Asia, especially India, the most common way of cooking. At home, with an open wood fire where the smoke lingers, many people experience health problems. Every year 1.6 million people die from the effects of inhaling the unhealthy smoke from indoor cooking on a chulha. Besides the health reasons there are environmental and economic reasons as well, including a reduced usage of firewood by 50% which made Philips Eindhoven introduce a smokeless oven: 'the Eco Chulha'.

This chulha is the first result of the 'Philanthropy by Design Program'. In 2005, Philips started with this philanthropic program in which the search for and the development of sustainable solutions for the less fortunate in society is at the center stage. Significant was the cooperation and support of local NGOs especially which are trying to create better living conditions for the lowest incomes, including encouraging local entrepreneurship based on local needs and conditions.

Along with these local stakeholders and NGOs Philips developed the design of this innovative, sustainable and healthy cooking stove. As part of its philanthropic contribution to sustainable development, Philips Design offers local actors the opportunity to use this intellectual property free of charge. The relatively cheap production process stimulates local entrepreneurship and one gets the necessary training to produce the stoves. The design of this chulha has received several awards including Bronze IDEA Ecodesign Award 2008, the INDEX Award 2009. Meanwhile, this 'low cost chulha' has been introduced in parts of Africa as well.

Put wood in it, light it and it's done. Easy does it: but that is how the tradition is lost, whereas this culinary heritage should be nurtured properly. If it were only because eating is a social activity. 🏹

Shri Ram Des

Theater Thalia trok op vrijdag- en zaterdagavond van 3 en 4 mei volle zalen bij de opvoering van Shri Ram Des, de op de planken gezette cross-over van gedramatiseerde documentaire, theater, dans en muziek.

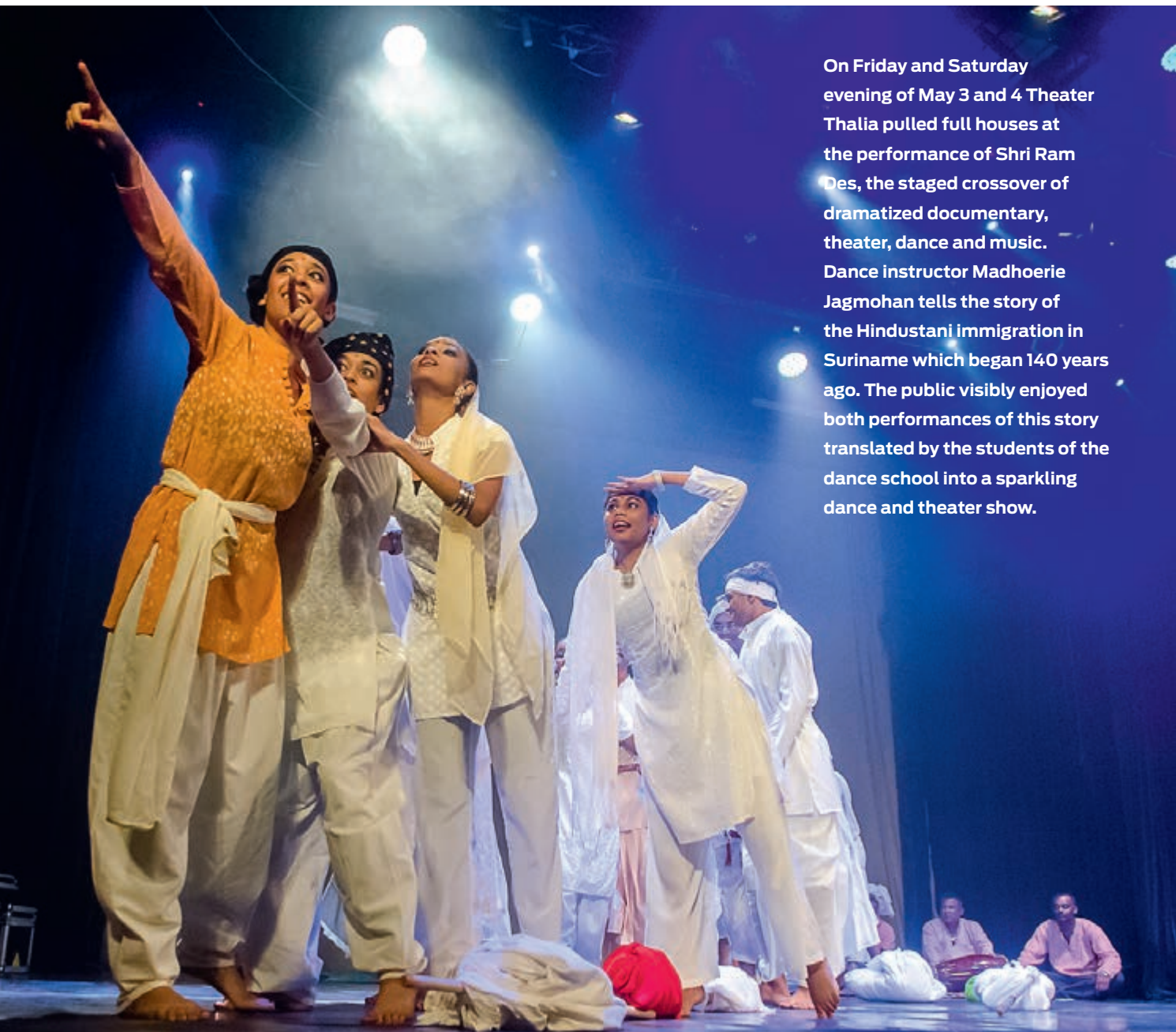
Daarin vertelt dansinstructeur Madhoerie Jagmohan het verhaal van de Hindostaanse immigratie in Suriname die 140 jaar geleden begon. Het publiek heeft bij beide voorstellingen zichtbaar genoten van dit verhaal dat op prachtige wijze door leerlingen van haar dansschool werd vertaald in een sprankelende dans- en theatershow.

De voorstelling was van begin tot eind spannend, spectaculair, inspirerend en gewoon mooi. In een prachtige setting waarin gebruik werd gemaakt van projectie, toonden de dansers in een ruim twee en een half uur durende show hun kunnen. En in al die tijd is geen moment de aandacht verslapt.

De dansers wisten op een geweldige manier totaal verschillende rollen te vertolken: het meedeinen op de golven van de zee tijdens de overtocht, momenten van kommer en kwel aan boord en het voet aan wal zetten op Surinaamse bodem. Het laatste zorgde voor

hilariteit bij het publiek omdat verschillende dansers na verloop van tijd dat steeds meer op een grappige, potsierlijke manier deden, wat als een komische act overkwam. Ook de wederwaardigheden van de immigranten werden goed geportretteerd, met als climax met neerslaan van de opstand op plantage Mariënborg in 1902.

De cast danste de sterren van de hemel. Ze wisten het publiek mee te nemen in het verhaal door de overtuiging waarmee ze hun rol neerzetten.

On Friday and Saturday evening of May 3 and 4 Theater Thalia pulled full houses at the performance of Shri Ram Des, the staged crossover of dramatized documentary, theater, dance and music. Dance instructor Madhoerie Jagmohan tells the story of the Hindustani immigration in Suriname which began 140 years ago. The public visibly enjoyed both performances of this story translated by the students of the dance school into a sparkling dance and theater show.

The show was exciting from beginning to end, spectacular, inspiring and simply just beautiful. In a beautiful setting in which use was made of projection, the dancers demonstrated in a two and a half hour show their abilities. And in all that time the attention did not wane for an instant.

The dancers were able to interpret completely different roles in a great way: the sway on the waves of the sea during the crossing, moments of doom and gloom on board and setting foot on wall in Suriname. The latter caused hilarity among the public because

after time different dancers performed in an increasingly funny, grotesque way, making it look like a comedy act. The vicissitudes of the immigrants were well portrayed, climaxing with the crushing of the uprising in plantation Mariënborg in 1902.

The dancing of the cast was out of this world. They were able to pull the public into the story by the conviction with which they performed their role. With their body language, the different emotions they were trying to convey and their appearance they managed to captivate the audience.

Each dance number bore its own tone, which was one time in a staccato mode and the next time in a fluid and round dance mode. The theme in all of this was the interaction between the dancers which took on shape through a humorous and then again a moving way.

The combination of classic and modern Batak Gana, catchy music and tight choreography from Madhoerie Jagmohan made for a wonderful listening and viewing spectacle. Also a great compliment to the members of the cast who seemed to move effortlessly across the stage like real professionals.

Met hun body language, de verschillende emoties die ze probeerden over te brengen en hun uitstraling wisten ze het publiek te boeien.

Elk dansnummer droeg zijn eigen toon, die de ene keer staccato en in een volgende dans vloeibaar en rond is. De rode draad in dit geheel was de interactie tussen de dansers die soms op humoristische dan weer op ontroerende wijze gestalte kreeg. De combinatie van klassieke Baitak Gana en moderne, goed in het gehoor liggende muziek en de strakke choreografie van Madhoerie Jagmohan zorgde voor een prachtig luister- en kijkspektakel. Ook een groot compliment aan de leden van de cast die moeiteloos over het podium leken te bewegen als echte professionals. Het dansgezelschap bestond uit een vrij

grote groep dansers in leeftijdsklasse variërend van heel jong tot volwassen, opgeleid door Jagmohan in, onder andere, de Indiase Bharata Natyam.

Deze dansstijl kenmerkt zich door de combinatie van kracht en elegantie. Ze gebruikte deze stijl als basis voor de moderne stukken, maar het publiek kon ook bewegingen uit aerobicslessen, ballet en zelfs martial arts (kata's) herkennen.

In de voorstelling presenteerden de dansers ook dansen in de traditionele dansstijl. Zo werd het publiek meegenomen in de diverse vormen die de Indiase dans vandaag de dag kan aannemen.

Madhoerie Jagmohan heeft zich in de afgelopen jaren ontwikkeld tot een veelzijdig choreografe van zowel de moderne als de klassieke Indiase dans. Shri Ram Des was

niet haar eerste stuk productie. Eerder, in 2010, heeft ze met haar dansschool het stuk 'Mother Earth' gepresenteerd. De voorstelling was de eerste activiteit in aanloop naar de nationale viering van niet alleen 140 jaar Hindostaanse Immigratie op 5 juni, maar ook van 150 jaar Keti Koti op 1 juli en 160 jaar Chinese Immigratie op 20 oktober. De ouders van de dansers en de dansinstructeur mogen trots zijn op de prestatie die door hun kinderen en pupillen op die avond is neergezet.

Naast het feestvieren is elk van de genoemde data een dag van bezinning voor alle etnische groepen in onze multiculturele samenleving die hun oorspronkelijke roots zijn ontgroeid. ➤

“ De cast danste de sterren van de hemel. ”

“ The dancing of the cast was out of this world. ”

The dance company consisted of a fairly large group of dancers in an age group ranging from very young to adult, trained by Jagmohan in, among others, the Indian Bharata Natyam.

This dance style is characterized by the combination of power and elegance. She used this style as the basis for the modern pieces, but the public could also recognize moves from aerobics classes, ballet and even martial arts (katas). In the show the dancers presented traditional dance styles as well. Thus, the public was taken into the various forms Indian dance can take on today.

Madhoerie Jagmohan has evolved in recent years into a versatile choreographer of both the modern and classical Indian dance. Shri Ram Des was not her first production. Earlier, in 2010, she presented the piece “Mother Earth” with her dance school. The performance was the first activity in preparation for the national celebration of

not only 140 years Hindustani Immigration on June 5, but also 150 years Keti Koti on July 1 and 160 years of Chinese Immigration on October 20.

The parents of the dancers and the dance instructor can be proud of the performance that was put down by their children and pupils on that evening. 🏆

Op vakantie in Suriname?

Maak dan gebruik van de Hakrinbank
24/7 ATM service.

Via onze geldautomaten kunt u 24 uur per
dag, met uw creditcard of pinpas voorzien
van een MasterCard, Maestro, of Cirrus
logo Surinaamse dollars opnemen.

Hakrinbank Hoofdkantoor | P.O. Box 1813

Dr. Sophie Redmondstraat 11-13, Paramaribo, Suriname | ☎ (597) 477722 | 📠 (597) 475073
clientenservice@hakrinbank.com | www.hakrinbank.com

4x4 Car Rental & Lease
Driving on Trusted Wheels

Prices from **€15,-**
8 day

Tel.: (597) 532154
Fax: (597) 491893
Mob: (597) 8588933

Tillystraat 69
Paramaribo - Suriname
E-mail: raviejankie@hotmail.com

Cars Plus
Car Rental

📍 Kwattaweg 246 Paramaribo, Suriname ☎ (+597) 492020
📞 neth.: +31 0208905432 USA: +1-305-8517702 🌐 www.carsplusnv.com

Adverteren in dit blad?

(597) 465700 ext 279 of
publicrelations@slm.firm.sr

Eetcafé open 09:00-22:00u • zondag 11:00-17:00u
Guesthouse • Art & Gifts • Tours & Travel • Events
Grote combéweg 13a • Paramaribo • Suriname • tel: +597 520904
www.zuzenzosuriname.com • info@zuzenzosuriname.com

Lekker
LUFO
 Sinds 1983

voor verkooppunten
 bezoek onze website
www.lufo.nl

**Ervaar hoe
 kwaliteit smaakt!**

Surinaams eten binnen handbereik

RI
 Residence Inn

Comfort that makes you feel right at home!

WWW.RESINN.COM

Anton Dragtenweg 7 | Ph. (+597) 52 14 14 Fax. (+597) 42 48 11 | Paramaribo | Email: info@resinn.com
 R.R. Tharoststraat 84 | Ph. (+597) 210 950 | Fax. (+597) 210 954 | Nickerie | Email: info@resinn.com

HALITO HOTEL & RESIDENCE

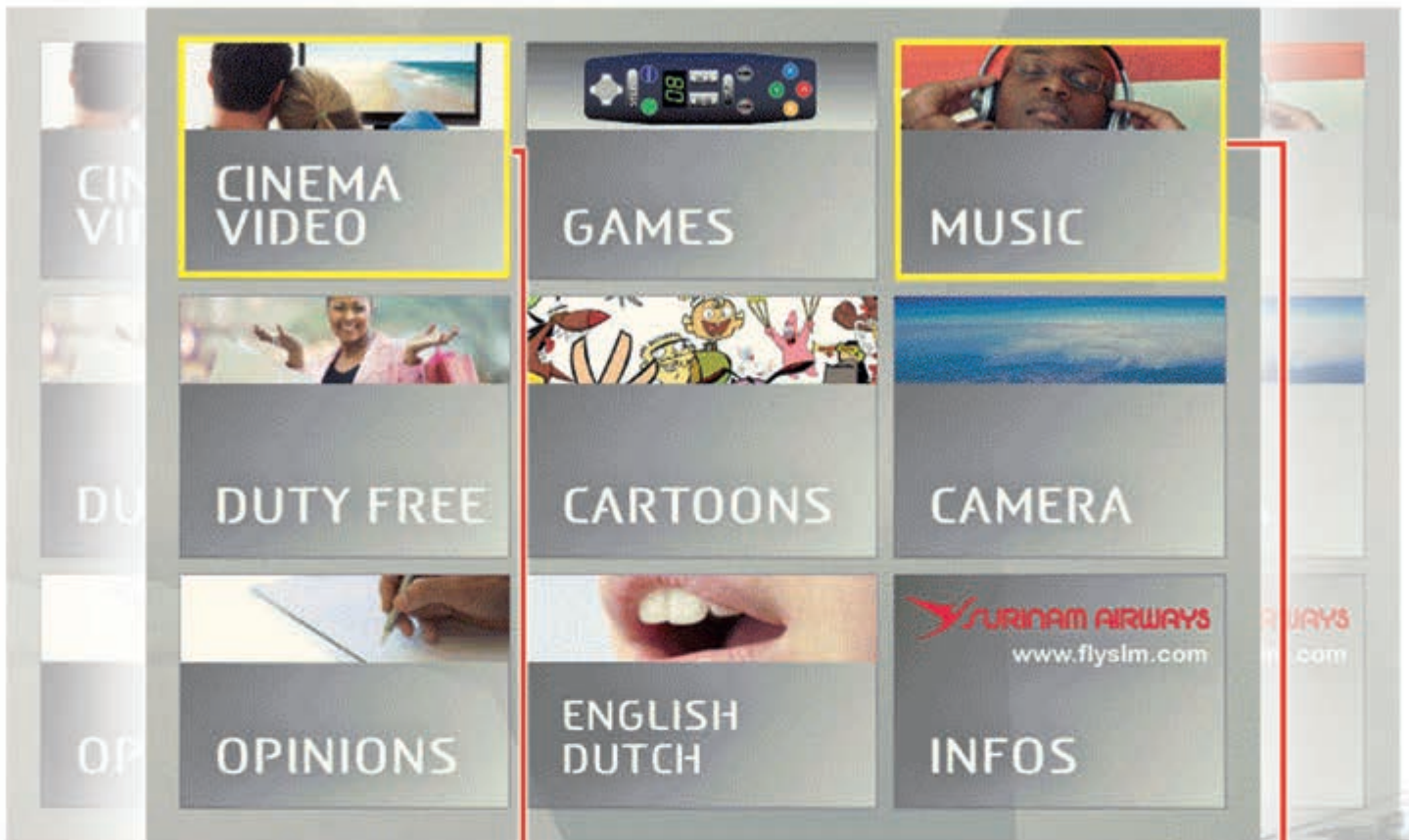
Bistro 176

176 Middle & Waterloo Street, Georgetown, Guyana.
 Tel: (592) 226-1612 -5, 600-0121 | Fax: (592) 226-1541 | E-mail: info@halitohotel.com | www.halitohotel.com

HALITO EXECUTIVE CENTRE

176 Middle & Waterloo Street, Georgetown, Guyana.
 Tel: (592) 226-1612 -5, 600-0121 | Fax: (592) 226-1541 | E-mail: info@halitohotel.com | www.halitohotel.com

USER'S GUIDE

TROPICANA
Hotel & Casino

WHERE THE WINNING NEVER STOPS

TROPICANA HOTEL & CASINO | Saramaccastraat 17
Paramaribo, Suriname | ☎ 52 09 90 | www.pashaglobal.com

Tekst & beeld: Charles Chang

Het kunstzinnig Javaans poppenspel

Wayang Kulit behoort tot het immateriële erfgoed van de UNESCO en staat sinds 2003 vermeld op de 'Lijst van Meesterwerken van het Orale en Immateriële Erfgoed van de Mensheid'. In Suriname is de hoogste vorm van de Javaanse cultuur zo oud als de Javaanse immigratie en komt dit nergens anders voor in Zuid-Amerika en het Caribisch Gebied. Het is ook niet gemakkelijk om een wayang Kulit mee te maken. Ten eerste zou je moeten weten waar het wordt gehouden en al is de entree vrij, de taal waarmee het verhaal wordt verteld - het hoog Javaans - verstaat niet een ieder. Zelfs de gepensioneerde Javaan niet. Dit is een van de voorname redenen waarom het kunstzinnig Javaans poppenspel met uitsterven wordt bedreigd. Zowel de dhalang als pesindhens zijn van hoge leeftijd. Deze zijn respectievelijk de wayangpoppenspeler en de zangeressen van traditionele liederen op de ayak ayak melodie.

The artistic Javanese shadow puppet theater

Wayang Kulit is part of the intangible heritage of UNESCO since 2003 and is listed on the List of Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity¹. In Suriname, the highest form of Javanese culture is as old as the Javanese immigration and is nowhere else to be found in South America and the Caribbean. It's not easy to see a wayang Kulit. First, you should know where it is held and even if the entrance is free, the language in which the story is told is high Javanese which not everyone understands. Not even the retired Javanese. This is one of the main reasons why the artistic Javanese shadow puppet theater is threatened with extinction. Both the dalang as well as the pesindhens are of old age. These are respectively the wayang puppeteer and the female solo singer of traditional songs on the ayak ayak melody.

Text & images: Charles Chang

Wayang Kulit

Wayang betekent schaduw of geest en Kulit betekent leer.

De handgemaakte poppen zijn plat (tweedimensionaal) en gemaakt van buffel- of geitenhuid. Het zijn overdreven gestileerde menselijke figuren met elk een eigen karakter. Aan de hand van zijn verhaal of thema maakt de dhalang zijn keus uit een 'leger' van drietot vierhonderd figuren.

In de plantagetijd werden nog regelmatig wayangvoorstellingen gehouden in verband met een verjaardag, besnijdenis, huwelijk, enz. Nu gebeurt dit sporadisch, meestal alleen nog op het jaarlijkse bersih dessa feest waarbij de woonplaats symbolisch wordt gereinigd. Het organiseren van een wayang is ook een kostbare aangelegenheid. Behalve het opzetten van een tent is ook het scherm nodig, de verzameling poppen, een gamelanorkest en eten en drinken voor de gasten.

De opzet

Het is eerste wat opvalt aan een wayangvoorstelling is het circa vijf meter grote scherm of kelir (lees: klee). Deze stelt het universum voor en heeft aan de onderkant twee liggende bananenstammen. Hierop staan de wayangs opgesteld: de onderdanen aan de onderste en kortere stam, de koningen, officieren en hoge sociale klasse aan de hogere en langere stam. De goede wayangs staan grotendeels gerangschikt aan de rechterzijde en hebben een geel of rood gezicht, de slechten staan aan de linker- of demonische zijde en hebben een donker gezicht. Boven de kelir hangt een lamp. Vroeger stond de kelir in het midden van de tent en kon de voorstelling van twee

kanten worden bekeken: de voorzijde en de achter- of schaduwzijde. Vandaar dat men ook spreekt van het 'schimmenspel'.

Aan de schaduwzijde zaten dan de ouderen te kaarten terwijl ze ook meekeken. Kinderen die in slaap vielen, lagen ook aan deze zijde op een papaja, want oorspronkelijk duurde een wayang Kulit tot de volgende ochtend. Tegenwoordig is de voorstelling ingekort tot vier à zes uren en zitten de mensen aan de voorzijde.

Dhalang

Onder de Javanen staat een dhalang in aanzien. Niet alleen vanwege zijn hoge kennis van de Javaanse taal en cultuur, maar ook omdat hij een duizendpoot is. Een dhalang kent alle vierhonderd karakters, hij is een storyteller, beweegt de poppen met zijn handen en schopt tegelijk tegen de kecrèk (lees: ketjrek). Dit zijn metalenplaten die een scherp geluid produceren voor de actie. Als dhalang moet hij ook weten te zingen en fysiek en gezond zijn om uren achter elkaar te zitten. Opstaan om naar toilet te gaan is uitgesloten en wat absoluut niet mag, is dat hij achterom kijkt naar het publiek. Dit geeft een slechte of onzekere indruk. Een andere verkeerde handeling is wanneer hij om een wayang vraagt dat niet is opgesteld. Onzichtbaar wenkt hij de muzikanten met een combinatie van tikken tegen de openstaande wayangkist. Dit gebeurt met een cempala (lees: chempolò), een houtenhamer met drie inkervingen die de drie fasen van de mens symboliseren: geboorte, volwassenheid en dood.

Wayang Kulit

Wayang means shadow or spirit and Kulit means leather. The hand-made dolls are flat (two-dimensional) and made from buffalo or goat skin. They are overly stylized human figures, each with its own character. On the basis of his story or theme the dalang makes his choice from an "army" of three to four hundred figures. In the plantation time wayang performances were held regularly in connection with a birthday, circumcision, marriage, etc. Nowadays this happens rarely, usually only at the annual Bersih desa party where the residence is symbolically cleansed. Organizing a wayang is also a costly affair. Apart from setting up a tent, the screen is necessary, a collection of dolls, a gamelan orchestra and food and drink for the guests.

The setup

The first thing you notice about a wayang is the approximately five meters big screen or kelir (read: Clare). This represents the universe and at the bottom two horizontal banana trunks. Here the wayangs are lined up: citizens on the lower and shorter trunk, kings, officers and high social class on the higher and longer trunk. The good wayangs are largely arranged on the right and have a yellow or red face; the bad ones are on the

left or demonic side and have a dark face. Above the kelir hangs a lamp. Formerly the kelir in the middle of the tent could be seen from two sides: the front and rear or shadow side. Hence one speaks of the 'shadow game'. At the dark side the elderly were playing cards while they were watching. Children who fell asleep were also on this side, laying on a woven mat of reeds, because originally the wayang Kulit lasted until the next morning. Nowadays, the show has been shortened to four to six hours and people sit at the front.

Dalang

Among the Javanese a Dalang is respected. Not only because of its high knowledge of the Javanese language and culture, but also

because he is a centipede. A Dalang knows all four hundred characters, he is a storyteller, moves the puppets with his hands and kicks the kecrèk (read: ketjrek) at the same time. These are metal plates that produce a crisp sound for the action. As a Dalang he must also know how to sing, be physically fit to sit for hours on end. Getting up to go to toilet is excluded and what is absolutely not allowed is that he looks back at the audience. This gives a bad or uncertain impression. Another wrongful act is when he asks for a wayang that has not been set up. Invisibly he beckons the musicians with a combination of tapping on the opened wayang chest. This is done with a cempala (read: chempolò), a wooden hammer with three notches symbolizing the three phases of man: birth, maturity and death.

Other language

At present bapak Sapto Sopawiro (73) is the only Dalang left in Suriname. He no longer sits on a woven reed mat with crossed legs, but on a low bench. The senior still has the condition and like any dalang he has a solid storytelling voice and voice to express the emotion of the characters, like the shy sweetness of the princess, the lament of the clerk and justified anger of the hero.

Wayang Kulit

Tijdens de gara gara (lees: goro goro) zingt hij ook Engelse liederen, waardoor een ieder kan meegenieten van deze hoge Javaanse cultuur.

Gunungan

De voorstelling begint met de gunungan of kayon, een grote bladvormige waaier, waaraan het grote monument op het terrein van Sana Budaya is ontleend. In de gunungan staat alles verwerkt: het leven, flora en fauna, een gestileerde monsterkop en bewakers bij de hemelpoort. Standaard is de hemelsboom (kayon) met vertakkingen naar alle richtingen. Het symboliseert de oorsprong en het einde van de schepping. De achterkant is meestal rood en beschilderd met vlammen of golvende lijnen. Alles is in rust wanneer het drukkewerkte blad in het midden staat van het scherm. Wanneer de dhalang hiermee trillende bewegingen maakt, begint het verhaal.

Bij de eerste fase of episode beschrijft hij zijn figuren en vertelt hij over de situatie van het land waarin het verhaal zich afspeelt. Wayangverhalen komen oorspronkelijk uit de Ramayana en Mahabharata van het hindoeïsme, aangevuld met de Javaanse levenshouding. De vertelling wordt ook aangepast aan de gelegenheid waarvoor het wordt gehouden. De tweede fase of gara gara is het spannendst, want hierin vindt de oorlogvoering plaats. Sommige slechte figuren zijn onverslaanbaar, maar aan het eind worden ze toch verslagen. De dhalang maakt het publiek bewust met zijn morele boodschappen en geeft op een bedekte manier kritiek op het maatschappelijk, politiek en sociaal leven. Aan het einde zijn alle slechten verdreven en is alles weer goed in het land. Alle wayangs liggen dan in de kist en staat de gunungan weer in het midden. Er is weer vrede op Aarde. ➤

Andere taal

Op dit moment is bapak Sapto Sopawiro(73) de enige dhalang in Suriname. Hij zit niet meer op een papaja met gekruiste benen, maar op een laag bankje. De senior heeft nog de conditie en zoals elke dhalang heeft hij een vaste vertelstem en stemmen om de emoties van de karakters tot uitdrukking te brengen, zoals de verlegen zoetheid van de prinses, de klaagzang van de bediende en gerechtvaardigde woede van de held. Wat zijn voorgangers hebben geprobeerd te doen, is bij Sapto wel gelukt. Het wayangpoppenspel in Suriname is namelijk erg conservatief, terwijl in Indonesië, het land van oorsprong, de wayang Kulit dynamische ontwikkelingen meemaakt. Naast het traditionele komen ook andere onderdelen in voor, zoals een dansshow of komedie. Maar zover zijn we nog niet. Wat Sopawiro doet is het gebruik van andere Surinaamse talen in zijn wayang.

**EVERY SANDWICH
TELLS A STORY**

**WHAT STORY
WILL YOURS TELL?**

SUBWAY® also in SU

Paramaribo South
Located @ TBL Cinemas Unit 4
Lallarookh weg # 79
Tel.: 530825
Suriname

Paramaribo North
Located @ The corner of
Jozef Israelstraat & Gompertstraat
Tel.: 451123
Suriname

©2013 Doctor's Associates Inc. SUBWAY® is a registered trademark of Doctor's Associates Inc. Images for illustrative purposes only.

Where his predecessors have tried, Sapto has succeeded. The Javanese shadow puppet theater in Suriname is in fact very conservative, while in Indonesia, the country of origin, the wayang Kulit experiences dynamic developments. Besides the traditional components there are also other ones like a dance show or comedy. But we're not there yet. What Sopawiro does is using the other Surinamese languages in his wayang. During the gara gara (read: goro goro) he sings English songs, so everyone can enjoy this high Javanese culture.

Gunungan

The show starts with the gunungan or kayon, a large leaf-shaped fan, from which the big monument on the grounds of Sana Budaya is derived. Everything is represented in the gunungan: life, flora and fauna, a stylized monster's head and guardians at the gates of heaven. The tree of heaven (kayon) is standard with branches in all directions. It symbolizes the beginning and the end of creation. The back is usually red and painted with flames or wavy lines. Everything is at rest when the highly processed sheet stands in the middle of the screen. When the Dalang makes trembling movements with it, the story begins.

In the first phase or episode he describes his figures and he talks about the situation of the country in which the story takes place. Wayang stories originally come from the Ramayana and Mahabharata of Hinduism, supplemented by the Javanese attitude to life. The story is also adapted to the occasion for which it is held. The second phase or gara gara is the most exciting, as warfare takes place in it. Some bad figures are unbeatable,

but they are defeated in the end anyway. The Dalang makes the public aware with his moral messages and criticizes in a covert way the social, political and social life. At the end, all the wicked are driven away and everything is alright in the country. All wayangs are then back in the chest and the gunungan stands again in the middle. There is peace on Earth again. ➤

GET YOUR NAUGHTY SHOES AT

FOOTCANDY

SURINAME
HERMITAGE MALL • MARETRAITE MALL • WATERKANT • LEYLYDORP
TRINIDAD AND TOBAGO GULF CITY MALL • ST. LUCIA DOWN TOWN • Find us on facebook.

Dubbel zoveel beltegoed bij Online opwaarderen

Waardeer heel makkelijk op via www.digicelsuriname.com
en ontvang elke keer 100% Bonus beltegoed.

www.digicelsuriname.com |

Digicel

Art Boost

Siegfried Gerling

De eerste expositie van kunstwerken in dit nieuwe hotel, het voormalige RCR Zorghotel Paramaribo aan de Anton Dragtenweg, gelegen aan de Surinamerivier, is ook de eerste tentoonstelling van vier kunstenaars: Isan Corinde, Shaundell Horton, Dakaya Lenz en Jeanette Oord.

De kunstenaars zijn nu bekend. Maar wat is kunst? Kunst, zo luidt de definitie, is dat wat gemaakt is met de vooropstaande bedoeling (één of meer van) de menselijke zintuigen én de menselijke geest te prikkelen. En daar lijken deze nieuwe loten aan de 'stam der kunst' aardig in te zijn geslaagd.

Het kunstenaarsveld was goed vertegenwoordigd en blij met nog een forum; een nieuw platform om hun werk ten toon te stellen. De vier exposanten zijn recentelijk allemaal cum laude afgestudeerd aan het Nola Hatterman Instituut voor beeldende kunst. "Verdiend", luidt het oordeel. "De examinatoren hebben niet overdreven".

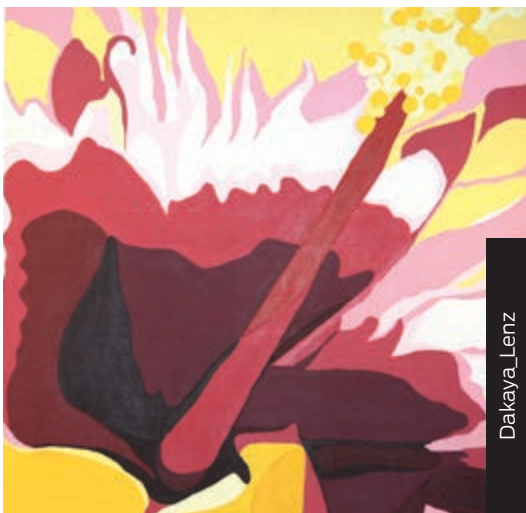
Cum laude (met lof) nodigt uit tot nadrukkelijke observatie en de expo werd dan ook cum audacia (met lef) neergezet.

Art Boost is een expo van dynamische werken, de beeldende zelfexpressie van vier gedreven kunstenaars met verschillend keurenpalet, verschillende penseelstreek en -toets.

Inrichting en aankleding van de tentoonstelling zijn navenant. De schilderijen beheersen de ruimte, doen de inrichting opleven zonder elkaar te verdringen of een bepaalde sfeer op te dringen.

Isan Corinde

Dakaya_Lenz

The first exhibition of works of art in this new hotel, the former RCR Care Hotel Paramaribo on the Anton Dragtenweg, located along the Suriname River, is the first exhibition of four artists: Isan Corinde, Shaundell Horton, Dakaya Lenz and Jeanette Oord.

The artists are now known. But what is art? Art, as the definition goes, is that which is made with the primary intention of stimulating (one or more) human senses and the human spirit. And these new shoots on the 'stem of the art' appear to have succeeded nicely. The artist field was well represented and happy with another forum, a new platform for displaying their work. The four exhibitors recently graduated with honors from the Nola Hatterman Institute of Art. "Earned" is the verdict.

Zelfs alleen ben je er niet alleen en in de drukte kun je erachter wegduiken, je afsluiten voor alle geluid om weg te zinken in een detail of een contrast, of de informatie op naam- en prijskaartjes bij de schilderijen. Overpeinzingen of kunst betaalbaar is en of je van kunst kunt leven zijn onontkoombaar. Maar één ding staat vast: Kunst moet.

Het kwartet

Isan Corinde is aanvankelijk bouwvakker. Hij wordt door zijn toenmalige werkgever naar de academie gedirigeerd, wanneer die zijn schilder talent ontdekt. Zijn bouwachtergrond is terug te vinden in zijn werk: bouw- en constructiemotieven zoals gemetselde stenen en andere aan de bouw gerelateerde patronen. Zijn thema's zijn persoonlijke en familieomstandigheden. Een levensverhaal, mensfiguren sterk gestyleerd, mysterieuze symbolen, geblinddoekte personen, uitzichtloosheid uitbeeldend in sociaal en economisch opzicht.

Shaundell Horton is Guyanese van geboorte. Haar oeuvre is familiehistorie, geografische omstandigheden, nationaliteit ouders in historisch kader. Haar techniek is mixed media. Collage's, fotocopy prenten, zij heeft een unieke manier uitgedacht en bewerking ontwikkeld waardoor haar werk het aanzien krijgt van archiefstukken met vergeelde documenten.

Dakaya Lenz presenteert uiteenlopende onderwerpen in een decoratieve stijl met abstracte symbolen. Hij werkt compositorisch, hanteert vrije vormen, kleurcontrast, geen figuratie, negroïde portretkoppen, balans en spanning op het beeldvlak.

Isan Corinde

Shaundell Horton

Art Boost

“The examiners have not exaggerated”. Cum laude (with honors) invites emphatic observation and the expo was therefore put down cum audacia (with audacity). Art Boost is an exhibition of dynamic works, the visual self-expression of four driven artists with a different color palette, brush-work and stroke.

Design and decoration of the exhibition are in keeping with it. The paintings dominate the space; make the design come alive without crowding or imposing a certain atmosphere. Even alone, you are not alone and in the hustle and bustle you can hide away, isolate yourself from all sound to sink into a detail or contrast, or information on the name and price tags on the paintings. Reflections on the question if art is affordable and if you can live from it are unavoidable. But one thing is certain: Art is a must.

The quartet

Isan Corinde is initially construction worker. He is directed by his former employer to the academy, when his talent for painting is discovered.

His construction background can be found in his work: building and construction motifs such as brickwork and other construction-related patterns. His themes are personal and family circumstances. A life, highly stylized human figures, mysterious symbols, blindfolded persons, hopelessness portrayed in social and economic terms.

Shaudell Horton is Guyanese by birth. Her oeuvre is family history, geographical circumstances, parents’ nationality in a historical context. Her technique is mixed media. Collage, photo copy prints, she has conceived a unique way and developed an operation so her work gets the look of archives with yellowed documents.

Isan Corinde

Art

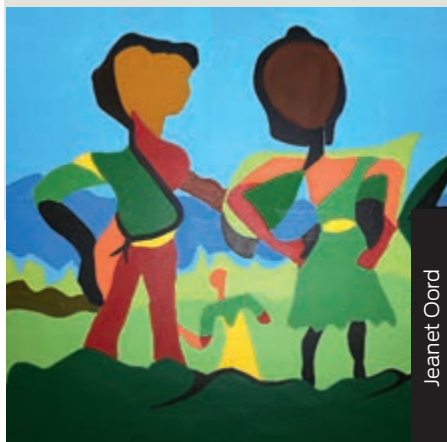

Shaundell Horton

Jeanette Oord laat zich inspireren door de natuur. Ze etaleert een decoratieve stijl, herkenbare objecten, vogels, bloemen, vlinders, steeds in een sterke compositie gepaard aan fijn kleurgevoel, in balans met contrast, spanning. Haar indeling van het beeldvlak en kleurencontrast roepen een haast voelbare spanning op.

Bron van inspiratie

Tenzij een kunstfanaticus, vermogend familielid of mecenas de hele Art Boost expo koopt, zullen de schilderijen van elkaar gescheiden worden en een eigen leven gaan leiden als wanddecoratie van een kantoor, een lobby, een huiskamer of een gang. Samen hebben ze boost gegeven aan het kunstminnend publiek en zijn ze mogelijk een bron van inspiratie voor aankomende kunstenaars. De beeldende kunst is een universele uitdruktingsvorm. Zij draagt bij aan ons visueel en cultureel bewustzijn, aan visuele communicatie en aan de diversiteit van de private en publieke omgeving. >

Jeanet Oord

Jeanet Oord

Boost

Dakaya Lenz presents various topics in a decorative style with abstract symbols. He works compositionally, uses free form, color contrast, no figuration, black's portrait heads, balance and tension on the image plane.

Jeanette Oord let's herself be inspired by nature. She showcases a decorative style, recognizable objects, birds, flowers, butterflies, always in a strong composition coupled with a fine sense of color, in balance with contrast, tension. Her lay-out of the image plane and color contrast evokes an almost palpable tension.

Source of inspiration

Unless an art fanatic, wealthy relative or patron buys the entire Art Boost expo, the paintings will be separated and lead a separate life as wall decoration of an office, a lobby, a living room or a corridor. Together they have given a boost to the art-loving public and are a possible source of inspiration for upcoming artists. Art is a universal form of expression. It contributes to our visual and cultural awareness, to visual communication and the diversity of the private and public environment. 🏹

“Money withdrawal, buying phone credit and making payments. It’s all so convenient with DSB.”

DSB | Ease of Payment

We accept all foreign MasterCard and Maestro cards at our ATMs and POS machines.

DSB DE SURINAAMSCHE BANK

DSB | Henck Arronstraat 26-30, P.O.Box 1806, Paramaribo, Suriname | T. +597 47 11 00 | F. +597 41 17 50 | SWIFT: SURBSRPA | www.dsbbank.sr | info@dsbbank.sr

**ONLINE
CHECK-IN**

Visit www.flyslm.com for more information

SURINAM AIRWAYS Addresses

CITY / COUNTRY	ADDRESS	PHONE / FAX
PARAMARIBO HEAD OFFICE Suriname	Mr. Jagemath Lachmonstraat 136 P.O.Box 2029 e-mail : publicrelations@slm.firm.sr	(597) 465700 Fax : (597) 491213
Flight Information Reservations and Reconfirmations Cargo Office	Dokter Sophie Redmondstraat 219 Dokter Sophie Redmondstraat 219 e-mail : surair.orgcargo@slm.firm.sr	(597) 433111 (597) 432700 Fax : (597) 434723 (597) 433636 Fax : (597) 433636
NIEUW NICKERIE Reservations and Reconfirmations	R.P. Bharosstraat 82a	(597) 0231359 Fax : (597) 0210350
AIRPORT OFFICE	J.A. Pengel International Airport	(597) 0325181 Fax : (597) 0325292
THE NETHERLANDS AMSTERDAM MAIN OFFICE	NATIONAL PHONE M. Hünenbergstraat 17 - Osdorp 1058 GT - AMSTERDAM P.O.Box 9521 - 1006 GA - Amsterdam e-mail : businesscenter@slm.nl Weteringschans 165 e-mail : ams.py@slm.nl	0600-8050 (31) 020-6262697 Fax : (31) 020-6264549
Reservations and Reconfirmations SCHIPHOL OFFICE Cargo office	Terminal West, Kamer C737 Terminal West, Kamer C737 e-mail : slmspt@slm.nl	(31) 020-6262060 Fax : (31) 020-4214835 (31) 020-6480333 Fax : (31) 020-6530413
ROTTERDAM Reservations and Reconfirmations	Nieuwe Binnenweg 10-H e-mail : rtm.py@slm.nl	(31) 010-4364200 Fax : (31) 010-4366033
MIAMI	Toll free 7270 NW 12th street, S/255 Miami, FL 33126 e-mail : info@flysurinamairways.net Miami International Office	866-992-4623 (1-305) 599-1196 Fax : (1-305) 591-3466 (1-305) 870-9740
Reservations and Reconfirmations Airport office		Fax : (1-305) 870-9742 (1-305) 526-3183 Fax : (1-305) 871-5889
Cargo office	1701 NW 63th Ave, Bldg 712 Miami, FL 33126 e-mail : info@flysurinamairways.net	
ARUBA Reservations and Reconfirmations	Masun Building Rockefellerstraat 1-H e-mail : info@surinamairwaysaruba.com	(297) 5627898 Fax : (297) 5627895
BARBADOS Reservations and Reconfirmations	Reservation Services Limited "Europe" Palm Avenue, Sunset Crest - St. James e-mail : talpan@caribsurf.com	(246) 432 8465 Fax : (246) 432 5621
BELEM Reservations and Reconfirmations	Aeroporto Internacional de Belém Av Julio Cesar S/N sala 01-A e-mail : surinam@amazon.com.br Aeroporto Internacional de Belém	(5591) 3210 6435 3210 6436 / 32106439 Fax : (5591) 3210 6433 (5591) 3210 6284 Fax : (5591) 3210 6283
Airport Office		
CURACAO Reservations and Reconfirmations	F.D. Rooseveltweg 505B Willemstad e-mail : slmcuracao@flysurinamairways.net	(5999) 8689600 (5999) 8684360 Fax : (5999) 8689674
GEORGETOWN Reservations and Reconfirmations	Lot 110 Duke & Barrack Streets Kingston, Georgetown e-mail : slmguyana@flysurinamairways.net	(592) 225 4263 / 225 4249
PORT OF SPAIN Reservations and Reconfirmations	24 Fitzgerald Lane e-mail : surinamairways@tsst.net.tt	(668) 627 0102 / 627 4747 Fax : (668) 627 1936
Airport Office	Piarco International e-mail : surairposapt@tsst.net.tt	(868) 669 4770 Fax : (868) 669 0495
Cargo Office	Piarco International	(868) 669 5285 (868) 669 4076 Fax : (868) 669 5194
CAYENNE Reservations and Reconfirmations	15 rue Louis Blanc - 97300 e-mail : surinampy@gmail.com	(594) 29 3000 29 3001 / 29 3002 Fax : (594) 30 5786 (594) 25 1075
Airport Office	C.C. Carrefour e-mail : contact@afiasvoyages-guyane.com Aéroport de Rochambeau	(594) 35 8130 Fax : (594) 35 8121

visit us & book online at : www.flyslm.com

**DÉ GROOTSTE
MAKELAAR IN SU!**

Tel: 475577 | www.remax.sr

Sinds 1942

Zwartenhovenbrugstraat 9 - Tel: 472606
Openingstijden : Ma. tim Za. van 08:00 - 22:00

Filliaal : Johannes Mungrastraat 21 - Tel: 530761
Openingstijden : Ma. tim Za. van 08:00 - 20:30

Felisa *Makes the difference*

Felisa Apartments Suriname

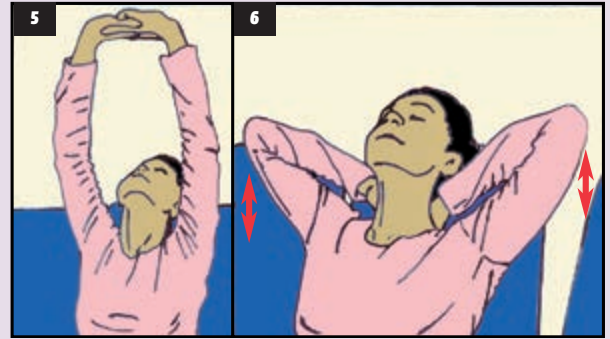
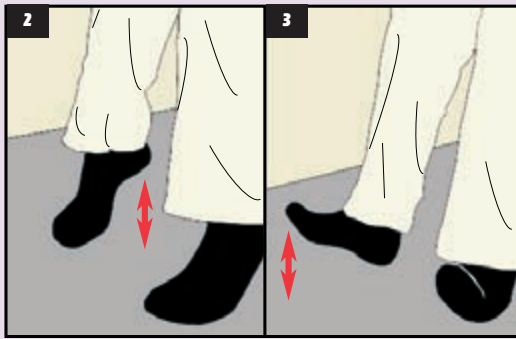
Winggaardestraat 4, Rainville, Paramaribo - Suriname
Telefoon: (+597) 470394 / 470395
Fax: (+597) 420372
Mobiel: (+597) 813 5853

www.felisa.sr
E-mail: receptie@felisa-apartments.com
Vind ons op Facebook

Tjauwmin Drive Thru

Hmmmm....

Hk Gijsbertus- en Vestastraat (Zijstr. Maretraiteweg)
Tel. 454008 Open: Ma - Zat 10.00 - 22.00 uur

Fit tijdens de vlucht

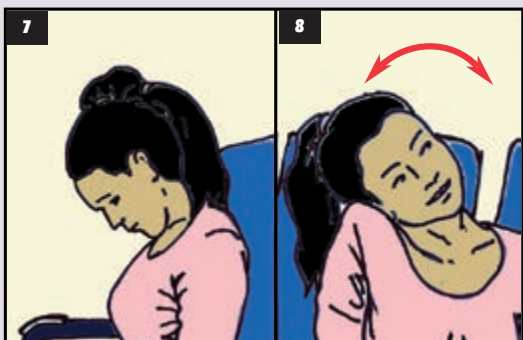
Blijf in beweging, voor soepele gewrichten, een goede bloedsomloop en een ontspannen gevoel tijdens uw vlucht. Succes!

1. Zit ontspannen in uw stoel met een rechte rug en de voeten plat op de vloer. Adem vijf tellen in. Houd vijf tellen vast. Adem vijf tellen uit. Herhaal dit drie keer. Adem vijf tellen in. Adem vijf tellen uit. Houd vijf tellen vast. Herhaal dit drie keer. Adem vijf tellen in en houd vijf tellen vast. Adem vijf tellen uit en houd vijf tellen vast. Herhaal dit drie keer.
2. Zet de ballen van uw voeten stevig op de grond en licht uw hielen op. Vindt u deze oefening te gemakkelijk, plaats dan uw tas op uw bovenbenen. Ga door tot u moe bent.
3. Houd uw hielen stevig op de grond en wijs met uw tenen naar het plafond. Deze oefening kunt u doen zolang u wilt!
4. Sla de benen over elkaar. Maak cirkels met de hangende voet. Ga door tot u moe bent en wissel dan van been.
5. Sla uw handen ineens. Breng uw armen zo hoog mogelijk boven het hoofd, met de palmen naar het plafond. Herhaal vier keer.
6. Sla uw handen in elkaar achter de nek. Steun uw nek met de handen en duw de ellebogen rustig omhoog. Herhaal vier keer.
7. Breng de kin langzaam naar de borst en haal drie keer diep adem. Herhaal dit vijf keer.
8. Breng uw linker oor zo ver mogelijk naar de linkerschouder. Breng daarna uw rechter oor zo ver mogelijk naar de rechterschouder. Doe deze oefening langzaam en herhaal vijf keer naar beide kanten.
9. Laat de armen rustig langs uw lichaam rusten. Rol de schouders acht keer naar voren en acht keer naar achteren. Trek daarna uw schouders op. Dat mag tegelijk of een voor een. Houd zes tellen vast en laat de schouders daarna rustig vallen. Vier keer herhalen.
10. Streck uw armen voor u uit. Houd de handpalmen naar beneden. Kantel de palmen tien keer naar voren en vervolgens tien keer naar u toe.
11. Kiss the stars. Rol uw hoofd langzaam naar achteren. Als u dit goed doet, voelt u het van kin tot schoudergewricht. Laat uw hoofd langzaam van links via het midden naar rechts rollen. Maak ondertussen kusbewegingen in de lucht. Ga vervolgens van rechts naar links. Herhaal tien keer.

Fit while flying

Keep moving for flexible joints, a good blood circulation and a relaxed feeling during your flight.

1. Sit relaxed in your chair with the back straight and your feet flat on the floor. Inhale for five counts, hold for five counts, then exhale for five counts. Repeat this exercise three times. Inhale for five counts, exhale for five counts, hold for five counts. Repeat this exercise three times. Inhale for five counts, hold for five counts, exhale for five counts, hold for five counts. Repeat this exercise three times.
2. Place the balls of your feet firmly on the floor and lift your heels. If you don't find this exercise challenging enough, put your carry on bag on your thighs. Continue until you are tired.
3. Plant your heels firmly on the floor and point your toes to the ceiling. You can do this exercise as long as you wish.
4. Cross your legs. Rotate your dangling foot in a circle. Continue until you are tired then switch to the other leg.
5. Clasp your hands together. Lift your hands as high as possible above your head, with your palms pointing to the ceiling. Repeat this exercise four times.
6. Bring your hands together behind your neck. Support your neck with your hands and slowly push up your shoulders. Repeat four times.
7. Slowly bring your chin to your chest and take three deep breaths. Repeat this exercise five times.
8. Bring your left ear to your left shoulder as much as your can. Then bring your right ear to your right shoulder as much as possible. Do this exercise slowly and repeat five times on each side.
9. Let your arms rest calmly alongside your body. Rotate your shoulders eight times forward and eight times backwards. Then lift your shoulders, one by one, or both simultaneously. Hold this position for five counts then slowly lower your shoulders. Repeat four times.
10. Stretch your arms to the front. Point your palms downwards. Turn your palms ten times to the front, then ten times towards you.
11. Kiss the stars! Slowly tilt your head back. If you're doing this correctly you should feel the burning from your chin to your collar bone. Slowly roll your head from the left to the center then to the right. In the meantime make kissing motions in the air. When you've finished, repeat the action from right to left. Repeat ten times.

Suriname in feiten

Ligging

Suriname ligt in Zuid-Amerika, net iets ten noorden van de evenaar. In het zuiden grenst het aan Brazilië, in het noorden aan de Atlantische Oceaan, in het oosten aan het Franse overzeese departement Frans-Guiana en in het westen aan de voormalige Britse kolonie Guyana.

Hoofdstad

Aan de linkeroever van de brede Suriname rivier ligt de hoofdstad Paramaribo. De naam zou afgeleid zijn van Parmurbo, een inheemse dorpje uit de zeventiende eeuw. Paramaribo is een uitgestrekte stad met weinig hoogbouw. Het historische stadscentrum kenmerkt zich door witgeschilde monumentale houten panden met een onderbouw van rode bakstenen. Vanwege de historische waarde plaatste de VN-cultuurorganisatie UNESCO de binnenstad in 2002 op de Werelderfgoedlijst.

Naam

In de drie Guyana's woonde ooit de inheemse stam 'Surinen'. Naar deze stam zou Suriname genoemd zijn.

Oppervlakte

Suriname heeft een oppervlakte van zo'n 164.000 vierkante kilometer (circa vier keer zo groot als Nederland!). Een groot deel van het land is bedekt met ongerept tropisch regenwoud.

Bevolking

Suriname heeft ongeveer een half miljoen inwoners met voorouders uit alle windstreken. De gevarieerde samenstelling van de bevolking vindt haar oorsprong in de koloniale tijd. De oorspronkelijke bewoners, de inheemsen, kregen te maken met Europese (vooral Nederlandse) overheersing. Vanaf 1650 stuurden de koloniale machthebbers Afrikaanse negers als slaven naar Suriname. Hun nakomelingen worden tegenwoordig aangeduid als afro-Surinamers of creolen. De Marrons zijn afstammelingen van weggelopen slaven. Rond en na de afschaffing van de slavernij, in 1863 kwamen contractarbeiders uit India, Indonesië en China naar Suriname om te werken op de plantages. In de koloniale tijd vestigden zich ook Joden, Libanezen en Europeanen zich in Suriname. Na die tijd kwamen er ook Haitianen, Brazilianen, Chinezen en Guyanezen.

Talen

De officiële taal is het Nederlands, maar Suriname kent nog zo'n een twintig andere talen. De lingua Franca, de algemene omgangstaal, is het Sranan Tongo, met woorden van Afrikaanse, Engelse, Portugese en Nederlandse oorsprong. Het Sarnami is een Surinaamse variant van het Hindi die veel wordt gebezigd door de Hindostanen, de Surinamers van Indiase afkomst. Ook veel Javanen, Chinezen, Marrons, en Inheemsen spreken nog hun eigen taal of een variant daarvan.

Klimaat

Suriname heeft een tropisch, vochtig klimaat, met temperaturen die variëren van 23 graden ('s nachts) tot 37 graden Celsius ('s middags). Er zijn droge en natte seizoenen.

Staatsbestel

Een democratische republiek met een president aan het hoofd. De Nationale Assemblée, het hoogste politieke orgaan, telt 51 volksvertegenwoordigers.

Munteenheid

De Surinaamse dollar (SRD) is gelijk aan 100 centen. Sommige hotels en grote winkelzaken accepteren vreemd geld en creditcards. Vreemde valuta kunt u veilig wisselen bij de handelsbanken en cambio's. Geldtransacties op straat zijn af te raden. Met sommige bankpasjes kunt u Surinaamse Dollars pinnen bij de geldautomaten.

Elektriciteit

Vrijwel overal 110/127 volt/60 hertz. Grote hotels beschikken doorgaans ook over aansluitingen voor 220 volt.

Transport

Het Surinaamse wegennet bestaat uit verharde en onverharde wegen met een totale lengte van 9.000 kilometer. Het verkeer rijdt links. Het Nationaal Vervoer Bedrijf en particuliere lijnbussen verzorgen openbaar busvervoer. Daarnaast zijn er veel taxibedrijven. Ook zijn op verschillende adressen in Paramaribo fietsen te huur. Internationale vluchten landen op de Johan Adolf Pengel International Airport, zo'n 45 kilometer ten zuiden van Paramaribo. Van de luchthaven Zorg en Hoop in Paramaribo vertrekken vliegtuigjes en helicopters naar airstrips (kleine vliegveldjes) in het binnenland. De rivieren van Suriname zijn in het algemeen goed bevaarbaar.

Telecommunicatie

In Paramaribo, de kuststrook en in sommige binnenlandse dorpen staan telefoonscellen. Belkaarten zijn te koop bij het telecommunicatiebedrijf Telesur, bij poskantoren en bij de meeste buurtwinkels en supermarkten. U kunt zich ook laten (terug)bellen in zo'n telefooncel; het nummer staat op de gele overkapping. Het internationale toegangsnummer tot Suriname is 00597. Collect belt u via 156 (naar de Verenigde Staten) en 157 (naar Nederland). Doet u dat met een mobiele telefoon, dan worden lokale gesprekskosten afgetrokken van Uw beltegoed. Het gebruik van een buitenlands gsm-toestel kan, maar is erg duur. Wilt u tegen binnenlands tarief bellen, dan kunt u de eigen SIM-kaart tijdelijk vervangen door een Surinaams exemplaar. Het is dan wel handig om een regiovrij (SIM-lockvrij) toestel mee te nemen. Een SIM-kaartje koopt u voor 5 US-dollar bij Telesur en bij telefoonwinkels. U dient zich wel te legitimeren. Wilt u internetten? In Paramaribo bevindt zich in elke wijk of meer internetcafé's. In sommige districten kunt u eveneens een bezoekje aan cyberspace brengen.

Vereisten voor binnenkomst

Een geldig paspoort en eventueel een geldig visum. De vreemdelingendienst van de politie vindt u op de hoek van de Mr.J Lachmonstraat en Dr.Ir.H.S Adhinstraat, in het gebouw van het ministerie van Openbare Werken. Telefonisch bereikt u de vreemdelingendienst via 532109. Een vaccinatiebewijs tegen gele koorts en cholera is alleen nodig als u uit een besmet gebied komt.

Accommodatie

Paramaribo heeft verschillende grote hotels met goed voorziene kamers en airconditioning. De kwaliteit van kleinere hotels, pensions en guesthouses is doorgaans redelijk. Verder is er een groeiend aanbod van vakantiewoningen en appartementen. Ook het westelijke stadje Nieuw-Nickerie beschikt over hotels, pensions, guesthouses en huurwoningen. Elders in de kuststrook staan eveneens enkele hotelletjes en guesthouses. In het binnenland is de accommodatie doorgaans iets eenvoudiger. Sommige dorpen beschikken over een logeergebouw, maar er zijn ook lodges in fascinerende natuurgebieden. Dichterbij de stad kunt u terecht in verschillende vakantieparken.

Cuisine

Het aanbod van de vele restaurants en eethuisjes is bijzonder gevarieerd. Geniet van smakelijke Javaanse, Chinese, Creoolse, Hindostaanse, Koreaanse en Europese gerechten of kies voor de internationale kaart.

Kleding

In het vochtige klimaat is lichte, katoenen kleding bijzonder aan te bevelen. De meeste bezoekers vinden het prettig om dagelijks een aantal keren te douchen en schone kleren aan te trekken.

Drinkwater

In Paramaribo is kraanwater lekker en prima drinkbaar. Gebotteld Surinaams water van goede kwaliteit is overal verkrijgbaar.

Gezondheid

Suriname beschikt over moderne ziekenhuizen, goed opgeleide artsen en gezondheidswerkers. Diverse apotheken in stad en district zorgen voor voldoende aanvoer van medicijnen. Bent u van plan, het diepe binnenland te bezoeken, informeer dan tijdig naar de juiste malariakuur! Recente informatie vindt u bij het Bureau voor Openbare Gezondheidszorg, Rode Kruislaan 22, Paramaribo.

Facts about Suriname

Geographic Location

Suriname is situated on the continent of South America just North of the Equator. The country is bordered in the South by Brazil, in the North by the Atlantic Ocean, in the East by the French Overseas Department French Guyana and in the West by the former British colony Guyana.

Capital

On the West Bank of the broad Suriname River lies the Capital city Paramaribo. The name is supposedly derived from 'Pamurbo' – an indigenous village dating back to the seventeenth century. Paramaribo is an extended city with few tall buildings. Its white-painted monumental buildings with a foundation of red brick distinguish the historic city center. In 2002, because of its historical importance, the UN Cultural Organization UNESCO placed the inner city of Paramaribo on the World Heritage List.

Name

In all three Guyanas there once lived the indigenous people named 'Surinen'. From this world, the name Suriname is probably derived.

Surface Area

Suriname has a surface area of approximately 164,000sq. kms. (about for times size of Holland). A large part of the country is covered by unspoiled tropical rain forest.

Population

Suriname has approximately half a million inhabitants whose forefathers came from all over the world. The varied composition of the population dates back to the colonial period. The original inhabitants, the indigenous Amerindian people had to deal with European domination, with particular reference to Dutch dominance. Ever since 1650 the colonial rulers forced Africans into slavery and sent them to Suriname. Their descendants are known as Afro-Surinamers or Creoles. The maroons are descendants of runaway slaves. After the abolition of slavery in 1863, contract laborers from India, Indonesia and China came to work on the Suriname plantations. During the colonial period Jews, Lebanese and Europeans immigrated to Suriname and long afterwards, Haitians, Brazilia, Chinese and Guyanese decided to make Suriname their home.

Language

The official language is Dutch, but Suriname recognizes about twenty other languages. The 'Linga Franca', the colloquial is Sranan Tongo, with words originally from Africa, English, Portuguese and Dutch. Sarnami is a Surinamese variant of Hindi that is freely spoken by the Hindustanis (Surinamese descendants of Indian immigrants). Javanese, Chinese, Maroons, as well as the indigenous people speak their original languages or a variation thereof.

Climate

Suriname has a humid, tropical climate with temperatures ranging from 23 degrees Celsius at night up to 37 degrees Celsius in the afternoons during some months of the year. There are dry and wet seasons.

Government

Suriname is a democratic republic headed by a President. The National Assembly has 51 Parliamentarians.

Currency

The Surinamese Dollar (SRD) is equal to 100 cents. Some hotels and large department stores accept foreign currency and credit cards. Foreign currency can safely be exchanged in commercial banks and cambios. Money transactions on the street are not advised. With some bank passes, one can acquire Suriname dollars at the automatic cash machines.

Electricity

Almost everywhere there is 110/127 volt hertz. The larger hotels generally also have 220 volt connections.

Transport

The Suriname road network consists of asphalted as well as sand roads, with a total length of 9,000 kilometers. There is left-hand traffic. The National Transportation Company as well as private bus operators provide public bus transportation. In addition, there are several taxi companies and several places in Paramaribo also have cycles for hire. Foreign aircraft, in general, use the Johan Adolf Pengel International Airport Located about 45 km. South of Paramaribo. From the local Zorg –en Hoop airport in Paramaribo, small aircraft and helicopters depart regularly to interior airstrips. Suriname's rivers are navigable.

Telecommunications

In the city of Paramaribo, along the coastal area and also in some interior villages, telephone booths are located. Calling cards can be bought at the Telephone company Telesur, post offices and in many neighborhood shops and super markets. You may also be 'called back' at any of the telephone booths; the number is painted on the roof. The international code for Suriname is: 00597. You can also call collect via 156(U.S.A) and 157 (Holland). However, if you do that with a mobile telephone, the local telephone call costs will be deducted from your telephone card balance. Usage of a foreign gsm cellular phone is possible, but is very expensive. If you desire to call using the local rate, you'll have to exchange your SIM card temporarily for a Surinamese calling card. It is therefore a practical idea to bring along a regional free (SIM- lock free cell phone). A SIM card costs \$ 5.00 US at Telephone stores. Be sure to have some form of identification handy. Do you want to go online? Every area of Paramaribo has a few internet cafes. In some areas you can even enter cyberspace.

Entry Requirements

A valid passport is needed, and if required a valid visa. The Police administered Department for foreigners is located in the building of the Ministry of Public Works on the corner of the Mr. J.Lachmonstraat and the Dr. Ir.H.S.Adhinstraat. This office can be reached by telephone:532109. A vaccination certificate against yellow fever and cholera is only required when you arrive from infected area.

Accommodation

Paramaribo has various large hotels with well-appointed comfortable air-conditioned rooms. The quality of smaller hotels, pensions and guesthouses is passable. In addition, there is an increasing number of vacation houses and apartments. The western town of Nickerie also has hotels, pensions, guesthouses and vacation houses for rental. Elsewhere on the coastal area smaller hotels and guesthouses can be found. In the interior, the accommodation is somewhat simpler. Some villages have a simple guesthouse, but there are also tourist lodges in fascinating nature areas. Near the city you will also find several vacation park areas.

Cuisine

There is a wide variety of restaurants and eating houses. You can enjoy tasty Javanese, Chinese, Creolese, Hindi, Korean and Dutch food, or choose from the international menu.

Clothing

In the humid climate, light cotton clothing is highly recommended. Many visitors find it a good idea, to take a shower several times daily, then change into clean clothing.

Drinking water

In Paramaribo, tap water is clean and safe. Good quality bottled Surinamese natural water is also available everywhere.

Health

Suriname has modern hospitals, well-trained and skillful doctors and health care workers. Several pharmacies in the city and districts ensure regular and adequate supply of medicines. If you are planning to visit the deep interior, please seek advice in advance about the correct anti-malaria medicine. Up to date information can be obtained from the Bureau of Public Health, 22 Rode Kruislaan, Paramaribo.

Garden Hotel

ROOMS AVAILABLE

- SINGLE
- STANDARD
- TRIPLE
- DOUBLE DELUXE
- SUITE

Visit us for **Carifesta XI**

For more information **CALL or EMAIL us**

www.facebook.com/GardenHotelSuriname

reservations@gardenhotel-suriname.com

Tel.: (597) 551897 Fax: (597) 551898

Jan Steenstraat 118

Paramaribo - Suriname - South-America

www.gardenhotel-suriname.com

Maretraite Mall

De SLM Infolijn 433111 / 494185
 Dagelijks voor actuele vluchtinformatie
 SMS AMS naar **08783111** op dinsdag, woensdag, vrijdag, zaterdag en zondag voor informatie van de SLM vluchten uit en naar Amsterdam

In Suriname call **433111 / 494185** for daily updates of flight information
 TEXT AMS to **8783111** on tuesday, wednesday, friday, saturday and sunday for information of the flights to and from Amsterdam

www.flyslm.com

SURINAM AIRWAYS DESTINATIONS

AMSTERDAM

MIAMI

ARUBA

CURAÇAO

PORT OF SPAIN

GEORGETOWN

PARAMARIBO

CAYENNE

BELEM

BARBADOS

www.flyslm.com

WIST JE DAT...

*... "De Borgoe 15 year old rum"
een gouden medaille
heeft gewonnen?*

ONZE TOURS:

Elke dinsdag: Grand tour door de rum fabriek en rum tasting

Tijd: 9.30 - 11.30 uur

Aanmelding vereist

De uitgebreide rum tastings en museum tours kunnen op aanvraag geboekt worden.

ONZE OPENINGSTIJDEN:

Dinsdag t/m vrijdag

09.30 - 14.30 uur

*"Onze artikelen zijn tegen de voordeligste prijzen
verkrijgbaar in onze exclusieve rum gift shop!"*

**Surinaamsch
RUMHUIS**
the Rumway of Life

RUM MUSEUM

RUM TOURS

RUM TASTINGS

COCKTAIL WORKSHOPS

EVENEMENTEN

Voor meer informatie of reserveringen:

Surinaamsch Rumhuis,

Cornelis Jongbawstraat 18, Paramaribo, Suriname
Tel.: (597) 473344, ext. 6 / E-mail: info@rumhuis.sr

WWW.RUMHUIS.SR

TWEE LANDEN, ÉÉN GEVOEL

Bel elkaar NU NOG LANGER met deze Voice Bundels

€ 15,- = € 25,-

Voor € 15,- krijg je 250 minuten

€ 20,- = € 50,-

Voor € 20,- krijg je 500 minuten

BESTEL JE BUNDEL:

- SMS voice 250 naar 101
- SMS voice 500 naar 101

Verkrijgbaar bij:

www.telesur.nl

TELESUR
Keeping us in touch